

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ο Λ Υ Μ Π Ι Α

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ Ὀλύμπια παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ
νεωτέροις Ἑλλήσι.
Εὐαγγέλης Ζάππας.
Κωνσταντῖνος Ζάππας.
Διαθήκη Εὐαγγέλη Ζάππα.
Ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἀπο-
νεμηθεῖσα εἰς τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν
τιμὴ.
Ἐπιστολὴ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ
ὑπόσχεσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔθνος.

Περιγραφή τοῦ μεγάρου.
Ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς κόσμος αὐ-
τοῦ. Στατιστικαὶ εἰδήσεις.
Συγκριτικὸς πίναξ τῶν ἐκθετῶν τῶν τεσσά-
ρων Ὀλυμπιάδων.
Ὀλυμπιάς Α' 1859 | Ὀλυμπιάς Γ' 1875
» Β' 1870 | » Δ' 1888
Ἱστορία καὶ λεπτομερὴς περιγραφή τῶν
νεωτέρων Ὀλυμπιάδων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ 1888

Τιμᾶται λεπτῶν 20.

ΕΣΤΙΑ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 35

Τὸ ἑβδομαχδιαῖον φύλλον τῆς Ἑστίας ἀποτελοῦμενον ἐκ 16 σελίδων διςτῆλων περιέχει ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην, ἥτοι :

Μυθιστορήματα, Ληγήματα, Ἐπιστημονικὰ διατριβάς, Ἱστορικὰς μελέτας, Καλλιτεχνικὰς πραγματείας, Κοινωνικὰ ἄρθρα, Ἠθογραφίας, Ὀδοιπορικὰς ἐντυπώσεις, Ποιήματα, Παντοίας σημειώσεις κ.τ.λ.

Τὸ δὲ Δελτίον τῆς Ἑστίας, παράρτημα τοῦ κυρίου φύλλου ἐκ σελίδων 4 δις λεπτῶν στοιχείων ἐκτυπούμενον, περιέχει περίληψιν τῆς καθ' ἑβδομάδα κινήσεως ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἥτοι :

Χρονικὰ φιλολογικὰ, Ἐπιστημονικὰ καὶ Καλλιτεχνικὰ, Βιβλιογραφίας, Χρηματιστικὴν Δελτίον, Πολιτικὰς εἰδήσεις, Ἀλληλογραφίαν, Ἐνδιαφερούσας Ἀγγελίας κ.τ.λ.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΙΝΕ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα

Ἐν Ἑλλάδι γράγκα 12. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ γράγκα 20.

Ἡ συνδρομὴ ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Ἐν φύλλον τῆς ΕΣΤΙΑΣ ἀποστέλλεται πρὸς πάντα αἰτούντα αὐτὸ ὡς δειγμα δωρεάν.

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
ΣΕΙΡΑ ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ. — ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ.
ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ. — ΕΙΚΟΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΔΕΚΑΞΕ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΚΟΜΨΗΣ ΧΡΥΣΟΤΕΥΚΤΟΥ ΘΗΚΗΣ

ΤΙΜΩΝΤΑΙ

Ἐν Ἀθήναις Δρ. 30. — Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις Δρ. 35.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. χρ. 35.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΕΣΤΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΑ ΕΚΤΥΠΩΘΕΝ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — ΣΕΛΙΔΕΣ 44 ΕΙΣ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΔΙΣΤΗΛΟΝ ΣΧΗΜΑ. — ΕΙΚΟΝΕΣ 33. — ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ 8. — ΠΟΛΥΧΡΟΥΝ ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥΤΩ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΡΩΡΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΙ δύο βασιλείαι, υπό Κ. Παπαρηγοπούλου. — Έξ Απομνημονεύσεως, υπό Αλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβή. — 1863-1888, υπό Δ. Βικέλα. — Ο Βασιλεύς και η Έπτάνησος, υπό Χαρ. Αννίνου. — Ιστορικά δέλτοι (Τα κατά την έλλογήν του βασιλέως Γεωργίου. Αποδοχή του ελληνικού στέμματος. Αφιξίς και άρκιμοσία του βασιλέως.) — Έλληνες πρωθυπουργοί 1863-1888. — Βασιλικά ενδαιτήματα. Περιγραφαί λεπτομερείς των εν Αθήναις άνακτόρων, των εν Κερκύρα, του Αναπαυτηρίου του βασιλέως (του Ρερου), της εν Τατοΐω βασιλικής επαύλειος, του εν Πιραιεί βασιλικού Περιπτέρου.

Βασιλισσά μου! ποίημα Γεωργίου Δροσίνη. — Προς την Βασιλισσάν, ποίημα Κωστή Παλαμά. — Βασιλισσα και βασιλόπουλα, επίγραμμα Ιωάννου Πολίμη.

Πανομοίωτα των υπογραφών του Βασιλέως, της Βασιλισσής και του Διαδόχου.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Πρίγκιψ Γουλιέλμος Γεώργιος δόκιμος του Δανικού Ναυτικού (1863). — Φρειδερίκος Ζ΄ βασιλεύς της Δανίας (1863). — Πρίγκιψ Χριστιανός διάδοχος του Δανικού θρόνου (1863). — Πριγκίπισσα Λουίζα, σύζυγος του διαδόχου (1863). — Ανάκτορα Κοπεγχάγη (1863). — Η αποδοχή του ελληνικού στέμματος. — Η επιτροπή της Έθν. Συνελεύσεως. — Ο Βασιλεύς και η Βασίλισσα κατά τον χρόνον των γάμων αυτών (1867). — Οι παραστάσεις κατά τους γάμους του Βασιλέως. — Η Βασιλική οικογένεια. — Βασιλεύς Γεώργιος. — Βασίλισσα Όλγα. — Διάδοχος Κωνσταντίνος. — Βασιλόπαις Γεώργιος. — Η Βασίλισσα και η βασιλόπαις Αλιξάνδρα — Οι από του 1863 μέχρι της σήμερον πρωθυπουργοί. — Ανάκτορα Αθηνών. — Ανάκτορα Κερκύρας. — Αναπαυτήριον (του Ρερου) — Οδός Τατοΐου. — Ανάκτορα Τατοΐου. — Το μνημα της Βασιλοπούλας. — Το εν Πιραιεί βασιλικόν περιπτέρον.

ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ

Εμμετρα. Σέντερβαλλ, Δράχμαν, Έκστάν, Φλάμεντ, Μόλλερ, Κυρία Πωάφιερ, Πρωτόμ, Ρούβεργ, Σμίσθ, Σάνδερ, Σούλπε, Σνόντσκου.

Πεζά. Μπλακί, Βλόντ, Κομπέ, Κούρτιος, Δάουδαλλ, Κυρία Έδμονδς, Έγγελ, Φάν δέν Έε, Φλάχ, Μαρκίσιος Σάιντ Ίλαϊρ, Ούσσαί, Ίέριγγ, Λεγράνδ, Ρούβιο Λιούτε, Κλαρετύ, Κρουμβάχερ, Μάιερ, Μεζιέρ, Ούσπένσκου, Δις Μάκ Φερσόν, Ρενάν, Τέλουρ, Τόξερ, κυρία Ζεαάνσου.

Κληθέντες υπό της διεθνήσεως της Βιέννης όπως μετάσχουσι πνευματικώς της εθνικής των Ελλήνων Πανηγύρεως άλλοδαποί διαπρεπείς εν τη τέχνη του λόγου ήλθα τη Ελλάδι φρονούντες, και λόγοι ειδικώς περί τα ελληνικά γράμματα ασχολούμενοι, εύμενως απεδίδαντο την πρόκλησιν και έτίμησαν διά της συνεργασίας αυτών το τεύχος πολλοί τούτων επιστείλαντες γραμμάς έμμέτρους ή πεζάς σχετικές προς την Ελλάδα ή και ειδικώτερον προς την εορταζομένην εικοσιπενταετηρίδα αναφερομένας.

Τα αυτόγραφα ταύτα γεγραμμένα εις πολλές γλώσσας ήτοι ελληνικήν, γαλλικήν, αγγλικήν, γερμανικήν, ρωσικήν, ιταλικήν, ούγγρικήν, όλλανδικήν, δανικήν, σουηδικήν, καταλανικήν, πληρουσιν 8 όλας σελίδας του Τεύχους αποτελούντα πλούσιον ήμα και πρωτότυπον και λίαν ένδιαφέρον λεύκωμα. Παρατίθεται δε των άλλογλώσσων πάντων έντυπος ελληνική μετάφρασις.

ΤΟ ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑ

σχεδιασθέν υπό διακεκριμένου Γερμανού ζωγράφου είνε κεραμόχρουν, ήψιν έχον άρχαίου άγγείου και ει-κονίζει έν άρχαϊκή παραστάσει την Φήμην αυλούσαν.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Έν Ελλάδι δραχ. 3. Έν τη άλλοδαπή φρ. χρ. 3.

ΕΝ ΤΩΙ ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΩΙ ΕΣΤΙΑΣ
και έν τοις Καταστήμασι Βίλμπεργ, Μπέκ, Μπάρτ-Χιρστ.

ΟΛΥΜΠΙΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ.

Απαντες οί ιστορικοί από των αρχαίων μέχρι του Γρότε και του Κουρτίου, απορραίνονται διαρρηδόν, ότι ή ένότης της ελληνικής φυλής και ή στενή σχέσις και επικοινωνία της κυρίας Ελλάδος μετά της μεγάλης της έν Ίταλία, των Ίωνικών πόλεων της Μικράς Ασίας, και των υπερποντίων αποικιών αυτής θα διεσπάτο άφούκτως, άν δέν συνιστώντο έν τη ασήμω κατ' αρχάς πόλει της Ηλείας Ολυμπία οί έξ αυτής επικληθέντες Ολυμπιακοί άγώνες. Πράγματι ό μελετών καλώς την αρχαίαν ήμών ιστορίαν, ό ζητών έν γεωγραφικώ πίνακι ν' αντιληφθῆ την καταπληκτικήν έκτασιν, έρ' ής εξηπλώθη ό Έλλην και βλέπων άρ' έτέρου τον στενώτατον σύνδεσμον, όστις επί εκατονταετηρίδας όλας συνέδεσεν, έν εποχή, καθ' ήν τά μέσα της συγκοινωνίας ήσαν τόσον άτελη, τά διεσπαρμένα μέλη του Έλληνικού κόσμου, μένει ένεδς πρό του μεγαλοπρεπούς και καταπληκτικού τούτου φαινομένου, ού παρόμοιον μόνον και έν μέρει μόνον, παρουσιάζει έν τη συγκρόνω ιστορία ή του Αγγλικού έθνους.

Και όρείλεται μέν βεβαίως τούτο κατά μέγα μέρος εις την σωφράτην διάταξιν των μεταξύ των μητροπόλεων και των αποικιών αυτών σχέσεων, τά μέγιστα όμως δέον ν' αποδοθῆ εις τους Ολυμπιακούς άγώνας. Εις αυτούς συνέτρεχον έν των έν τη Αζορική, τῷ Εύξεινω πόντω, τῷ Προποντίδι, ταίς Ηρακλείοις στήλαις, τῷ Μασσαλία, των έν Λιβύα, Αίγύπτω, Μικρά Ασία και μεσημβρινῇ Ίταλία αποικιών, βασιλείς, άρχοντες, ιδιώται, όπως προσκυνήσωσι τον μέγιστον των Έλληνικών θεών, τον Δία, διαγωνισθώσιν έν τοις ποικίλοις άγώσιν, επιδείξωσι τον πλούτεον αυτών, ύμνηθώσι παρά του Πινδάρου, ιδώσι τους άνδριάντας αυτών άνεγειρομένους εις αιώνιον κλέος και συγχρωτισθώσι μετά των έμοφύλων και όμαιμόνων αυτών των κατοικούντων έν τῷ άρχηγόνω κοιτίδι. Έκει Δωριείς, Ίωνες, Αιολείς έτεινον άλλήλοις την χείρα, εκεί οί Αθηναίοι και Σπαρτιάται ελησιμόνου τά προαιώνια αυτών μίση, εκεί έτελειοποιείτο ή γλώσσα, ήκούετο ό Ηρόδοτος αναγινώσκων τάς Μούσας αυτου και ήμιλλάτο ή γλυκεία Αιολική μουσική προς την τραχέαν, αλλά σοβαράν και μεγαλοπρεπή Δωρικήν. Ο Έλλην,

ό ισόθεος και κοσμοκράτωρ Έλλην εκεί άντελαμβάνετο όλης αυτου της ισχύος και του μοναδικού ήθικου μεγαλείου του.

Τοιαύτα ήσαν τά Ολύμπια παρά τοις προγόνοις ήμών, πολιτικά και θρησκευτικά μυστήρια, παγκόσμιον ελληνικόν συνέδριον, χάσμα των οφθαλμών και του νοῦ, διά παντοίων αισθήσεων.

Οί καιροί όμως έκτοτε ήλλαξαν έν τῷ άτέρμονι ώκεανῷ του χρόνου, και οί περιπλώμενοι ένικαιοί υπεβίβασαν τον Έλληνα και κατεκρήμικσαν αυτον έκ του ύψηλου σπηλοβάτου, έρ' ού ό νοῦς αυτου τον είχε θέσει. Φύλα βαρβαρικά κατέκλυσαν την παρ' αυτου άρχομένην οίκουμένην, παγερός άνεμος έσάρωσε τον παραδείσιον Έλληνικόν κόσμον και νῦν ό Έλλην δούλος κατά τό μέγιστον μέρος, πλάνης και αλήτης περιέρχεται επί των προγονικών αυτου κτήσεων. Αλλ' άν τά πάντα άπώλεσε δόξαν, μεγαλείον, ισχύν και αυτην την του νοῦ την επί των λοιπών ανθρώπων υπεροχήν, τῷ άπέμεινεν όμως έν, τό κάλλιστον ίσως και θαυμασιώτατον των θεών δώρον, ό προς την πατρίδα διάπυρος, άγνότατος, θεϊος, μέχρι παραφορῆς εξικνούμενος έρωσ. Οπου γῆς και άν εύρεθῆ, έν οίκα και άν εύρίσκηται καταστάσει ένα πόθον μόνον έχει, μίαν έλπίδα τρέφει, έν όνειρον ήδύτατον τον βαυκαλίζει, να επανίδῃ την πατρίδα του, την Ελλάδα, να όσφρανηθῆ τον άγριον θυμόν, να αναπνεύσῃ τον ελεύθερον αυτης άέρα, να ιδῆ έκ των ύψηλων αυτης όρέων την γλαυκήν θάλασσαν, ήτις άνήκεν άλλοτε αυτῷ, ήτο κτήμα του, ιδική του, αποκλειστικῶς ιδική του!

Τον πόθον τούτον, τό γλυκύ τούτο όνειρον ήθέλησε να πραγματώσῃ άνήρ άρχαϊκός τον νοῦν, υπέρ της πατρίδος τον άπαντα αυτου βίον ζήσας, ό Ευαγγέλης Ζάππας, και ιδρύσατο τά νέα Ολύμπια. Καλῶς δε κατανοών, ότι τό αρχαϊον μεγαλείον όχρητο πλέον, ότι νέαι άνάγκαι και νέον ιδανικόν κατέχει τάς νεωτέρας κοινωνίας διοργάνωσεν αυτά ούτως, ώστε και χρησιμώτατα τῷ έθνει και τῷ βιομηχανία αυτου να καταστῶσι δι' Εκθέσεων βιομηχανικών και γεωργικών και καλλιτεχνικών προϊόντων, και επί της σωματικής αυτου βώμης να επιθῶσι και μάχιστα, ως κέντρον και σύνδεσμος να χρησιμεύωσιν εις τον διεσπαρμένον Έλληνισμόν. Δι' ό και άν τά νεώτερα Ολύμπια, ως φῶς λυχνίας, προς υπέρλαμπρον ήλιον δύνανται να παραβληθώσι προς τά αρχαία, κατ' ούδέν εκείνων υστεροῦσιν έν τῷ επί του

Ἑλληνικοῦ παμμεγίστη καὶ σωτηριωδεστάτη ἐπιδράσει αὐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΠΠΑΙ

Σπανίως εὐρέθησαν οὕτως στενωῶς συνδεδεμένοι καὶ ἠδελφωμένοι δύο ἄνθρωποι, ἐν τῇ ἀπαρνήσει παντός γήϊνου δεσμοῦ καὶ πάσης γήϊνης ἀπολαύσεως ὑπὲρ τῆς ἐπιτελέσεως μεγάλου καὶ θαυμασίου ἔργου, ὅσον οἱ δύο ἐξάδελφοι Εὐαγγέλης καὶ Κωνσταντῖνος Ζάππαι.

Ὁ πρῶτος κατείρξατο τοῦ ἔργου, φέρων ἤδη λαμπρὸν δίπλωμα τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνάσας του, ὁ δ' ἕτερος δραμῶν παρ' αὐτῷ καὶ συνεργασθεὶς καὶ κοπιάσας καὶ ἐνθαρρύνας αὐτόν, συνέτεινε τὰ μέγιστα εἰς τὴν τελείωσιν αὐτοῦ, ἀνέλαβεν αὐτὸ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη ὑπὸ τὴν προστασίαν του καὶ θνήσκων σὺν τῇ μεγάλῃ περιουσίᾳ τοῦ ἐξαδέλφου θέλει κληροδοτήσει εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν οὐχ ἤττον μεγάλην ἰδικήν του κατὰ τὴν ἔγγραφον πρὸς τὸν κατὰ τὸ 1870 πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπόσχεσίν του.

Ὁ Εὐαγγέλης δὲν ἐνυμφεῦθη, ἵνα μὴ διασπάσῃ τὴν περιουσίαν, ἣν ἐθεώρει, ὡς μὴ ἀνήκουσαν αὐτῷ, ἀλλὰ τῇ Πατρίδι. Τὸ αὐτὸ θὰ ἐπεθύμει νὰ ἐξέλεπε πράττοντα καὶ τὸν σύντροφόν του Κωνσταντῖνον, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ εἶπῃ, δὲν ἤθελε νὰ φανῆ ἐπιβαλλόμενος ἥϊς τὸν παρ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντα. Δι' ὃ καὶ κμέραν τινὰ τῷ εἶπε: «Κωνσταντῖνε, παιδί μου, μαιρὸς νὰ νυμφευθῆς, νὰ ἡσυχάσῃς καὶ σύ, χρήματα πολλὰ δόξα τῷ Θεῷ ἔχομεν, πρέπει νὰ μάμης οἰκογένειαν διὰ νὰ μὴ σβύσῃ τὸ ὄνομά μας». Ταῦτα εἶπε καὶ παρετήρει ἐναγωνίως τὸν ἐξάδελφόν του. Ἄλλ' ὁ Κωνσταντῖνος δὲν δὸν ἄφραση οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἠμφιβάλῃ, ἀλλὰ χιὰ φωνῆς συγκεκινημένης καὶ μετὰ δακρύων τῷ πῆντησεν: «Εὐαγγέλη, σὺ δὲν ἐνυμφεῦθης, διότι ἵναίκα ἐπῆρες τὴν Πατρίδα, πῶς θέλεις ἐγὼ, οἰοῦτον παράδειγμα ἔχων, νὰ σκεφθῶ τόσον μικρὰ πράγματα; Ὁχι δὲν θὰ νυμφευθῶ, θὰ ἐργασθῶ, θὰ μογηθῶ, θ' αὐξήσω τὴν περιουσίαν μας καὶ ὅλην ὅλην, θὰ τὴν ἀφήσω εἰς τὴν Ἑλλάδα!»

Αἱ γραμμαὶ αὗται ἐν ὅλῃ τῇ ἀφελείᾳ των παρέχουσι τὴν ὑψίστην διδασκαλίαν καὶ δεικνύουσι μέχρι τίνος βαθμοῦ ὁ ἔρος τῆς πατρίδος ἐξικνεῖται παρὰ τῷ νεωτέρῳ Ἑλλήνι. Τοιαύτη αὐταπαρνήσις, τοιαύτη μεγαλοπρεπὴς ἐξιδανίκευσις τοῦ πλοῦτου, τοιαύτη ὑψηλὴ ἀντίληψις τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκόντων ἔδει νὰ τύχῃ ὑψίστων τιμῶν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅστις γινώσκει νὰ ἐκτιμᾷ τοὺς εὐεργέτας του,

ἀείποτε μετ' ἄκρου θαυμασμοῦ, καὶ εὐλαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης προφέρει τὰ ὀνόματα τῶν δύο μεγάλων ἐξαδέλφων, ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἰδιαιτέρῃ συνεδριάσει ἀνεκήρυξε μέγαν ἔθνικὸν εὐεργέτην τὸν Εὐαγγέλην, καὶ ἡ Πατρις εὐγνωμονοῦσα ἀνήγειρε μαρμαρίνους τοὺς ἀνδριάντας τοῦ Εὐαγγέλη καὶ Κωνσταντῖνου, εἰς αἰῶνον εὐγνωμοσύνης ἐθνικῆς μνημεῖον καὶ ὑπόδειγμα λαμπρὸν τοῖς συγχρόνοις καὶ ἐπιγιγνομένοις!

ΔΙΔΟΧΗ ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΖΑΠΠΑ

Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶνε θνητός καὶ ἐκ τῆς Θεῆς Προνοίας δὲν τῷ ἐδόθη ἡ χάρις διὰ νὰ γνωρίσῃ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου του, ὅστις τὸν ἐπαπειλεῖ κάθε στιγμὴν, προτοῦ νὰ φθάσῃ αὐτὴ ἡ ὥρα, ὥστε μετὰ τὴν ἀποθίωσιν αὐτοῦ νὰ μὴ ἀκολουθήσουν διγῶνοι καὶ κρισολογίαι εἰς τοὺς συγγενεῖς του. Βάσει ἀναντιρρήτου αὐτοῦ λόγου ὁ ὑποραινόμενος σήμερον εἰς τὰ ἐξήντα 60 ἔτη τῆς ἡλικίας του, σώας τὰς φρένας ἢ καθ' ὅλα ὑγιής, γράφω ἰδιοχείρως μου τὴν παροῦσαν ἡμῶν διαθήκην, καὶ λέγω ὅτι ὅλη ἡ περιουσία μου κινήτῃ καὶ ἀκίνητος οὔσα ἀνεξάρτητος, καθ' ὅλα, τόσον ἀπὸ ἀνιόντας καὶ κατιόντας κληρονόμους, ὅσον καὶ ἀπὸ πᾶσαν συντροφίαν μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ξένων, ἡ ὁποία σύγκειται ἀπὸ κτλ. ἄτινα σήμερον με δίδουσιν ἐτήσιον εἰσόδημα δεκαπέντε χιλιάδες φλωρία 15,000 φλωρ. τὴν με καλὴν διατήρησιν τῶν μύλων ἀνεῦ τῶν ὁποίων δίδουν μόνον τὰ ἡμισυ αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν δασῶν ἀπὸ τὰ ὁποία ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς μύλους καὶ μπάλτας τοῦ Τζηγιανίου, τὰ ἐπιλοιπα πωλῶντας εἰς κάθε δώδεκα ἢ δεκαπέντε ἔτη, δίδουν ὑπὲρ τὰς ἐξ χιλιάδας φλωρία, ὅλα αὐτὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων μου με τὰς οἰκίας καὶ λοιπὰ ἐκτὸς τῶν τετρακοσίων 400 μετοχῶν τῆς Ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας, ἄτινας τὰς ἔχω ἀφιερωμένας διὰ τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων καὶ τὰ ὁποία ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων νὰ φροντίσῃ νὰ τὰ λάβῃ εἰς τὸν καιρὸν πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ἕνθα ἀνήκει, μετὰ τὸν θάνατόν μου, τὰ ἀρίνω νὰ τὰ νέμηται ἐωσότου ζῆσῃ ὁ ἐξαδέλφός μου Κωνσταντῖνος Χρ. Ζάππας, ὅστις ἐργάστηκε μετ' ἐμοῦ πιστῶς καὶ τοῦ χρεωστῶ δι' αὐτό. Τοῦ χαρίζω ἐμοῦ μ' αὐτὰ καὶ ὅλον τὸ χρηματικόν, ἀσημικόν, ἐπιπλα καὶ λοιπὰ τῶν οἰκιῶν μου, ὅλα μου τὰ ζῶα, με δῶματα καὶ λοιπὴν κινήτην περιουσίαν μου ἀνεῦ ἐξαίρεσεως, χωρὶς νὰ τοῦ ἀφαιρεθῇ παρὰ κανενὸς οὔτε λεπτόν καὶ χωρὶς νὰ δυνηθῇ κανένας ἀνεῦ ἐξαίρεσεως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ζητήσῃ νὰ τοῦ κάμῃ καταγραφὴν τῆς περιουσίας μου ταύτης, ἥτις θεωρεῖται, ὡς ἰδική του ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας δεσμοὺς.

(Ἐπαριθμεῖ διάφορα κληροδοτήματα εἰς συγγενεῖς καὶ εὐεργετικά καταστήματα). Χίλια πεντακόσια φλωρία 1,500 νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀνὰ τετραετίαν ἐκθέσεως αὐτῶν ἐν ἐκτάσει κατὰ τὸν Βασιλικὸν κανονισμόν, τὴν ὁποίαν Ἐπιτροπὴν τοῦ λαοῦ θέλω τὴν ὀνομάσει Ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων.

Μετὰ τὸν θάνατόν μου ἀνεῦ ἀναβολῆς νὰ τυπωθῇ ἡ διαθήκη μου Ἑλληνικά, τὰ δὲ συνέτεια καὶ χοταρνιτζίες καὶ λοιπὰ χαρτιά ὅλων τῶν κτημάτων μου καὶ Ἑλληνικά καὶ Βλαχικά νὰ ἐπικυρωθοῦν παρὰ μιᾶς ἀρχῆς, ἵνα δοθοῦν ἀπὸ ἐν ἀντίτυπον εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς γλώσσης, εἰς τὰ δύο Ἑλληνικά Προξενεῖα Βουκουρεστίου καὶ Ἰερουσαλῆμ, εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Ἀθήναις κληροδοτημάτων, εἰς τὴν ἐν Λαμπόφῳ Ἐπιτροπὴν, νὰ βασιτάξῃ καὶ αὐτὸς ἕνα, καὶ τελευταίως εἰς ἐν ἀντίτυπον αὐτῶν νὰ σημειώσῃ ὅλα τὰ χαρτιά τῶν κτημάτων μου δι' ἀριθμῶν ἐπικυρωμένα καὶ συνωδευμένα δι' ἀναφορὰς του νὰ διευθύνῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν πρὸς φύλαξιν αὐτῶν εἰς τὰ ἀρχεῖά της, ἡ ὁποία παρακαλεῖται παρ' ἡμῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων σωμάτων νὰ προσέχουν τὴν ἀκεραλίαν φύλαξιν αὐτῶν τῶν ἐγγράφων καὶ κτημάτων καὶ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν κατὰ τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μου· τυχὸν δὲ νὰ χρειασθῇ κανὲν πρωτότυπον αὐτῶν διὰ καμμίαν ἐροθεσίαν ἢ καμμίαν φιλονεικίαν κανενὸς γείτονος εἰς τὰς μεταξὺ ἐροθεσίας αὐτῶν, τὸ τοιοῦτον ἐγγράφον νὰ δοθῇ εἰς χεῖρας τιμίου ἀνθρώπου, νὰ ληφθῇ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφον τῆς παραλαβῆς, ὥστε εἰς τὸν καιρὸν νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὰ ἀρχεῖα.

δ) Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντῖνου ὅλα αὐτὰ τὰ κτήματα καὶ εἰσοδήματα μ' ὅλα τὰ χαρτιά, ὁμολογίας, χάρτας καὶ λοιπὰ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν καὶ με τὰς ὑποχρεωτικὰς δόσεις καὶ κτήσεις κατὰ τὴν διάληψιν τῆς παρούσης διαθήκης μου νὰ τὰ λάβῃ ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων, ἥτις ὑποχρεοῦται διὰ παντός νὰ διατηρήσῃ τοὺς δισμοὺς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐγχειρίσῃ τὰς δόσεις αὐτὰς ἕνθα σημειοῦνται ἀμεταβλήτως διὰ παντός· ἐπομένως ἡ ῥηθείσα ἐπιτροπὴ νὰ συνεννοηθῇ ἀμέσως με τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν καὶ με τὴν διεῦθυνσιν τῆς ἀτμοπλοικῆς ἑταιρίας διὰ νὰ λάβῃ καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν τετρακοσίων μετοχῶν μου (400,) ἃς ἔχω πάρεϊ ἐκεῖ καὶ τὰ ὁποία τὰ ἀφιέρωσα ἐκτοτε πρὸς διατήρησιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων καὶ οὔτε συνενῶντας ἀμφοτέρω τὰ εἰσοδήματα ἡ ἐπιτροπὴ θέλει τὰ μεταχειρισθῇ, ὡς ἀκολουθῶς. Ἐν πρώτοις νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν τετραετὴ ἐκθεσιν τῶν

Ὀλυμπίων, ὅπως συναχθῇ καὶ ἀποπερατωθῇ καθ' ὅλα ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ ἀπονέμων καὶ τὰ βραβεῖα δικαίως εἰς ἕκαστον κατὰ τὸν ἐπικυρωμένον κανονισμόν αὐτῶν καὶ δεύτερον νὰ φροντίσῃ ἐπιμελῶς διὰ τὴν τελείαν διδασκαλίαν τῶν ἐλλειπόντων, ὄχι κακοήθων καὶ ἀσώτων, ἀλλὰ τῶν τιμίων βιομηχάνων, ἵνα ἀποπερατώσουν τὰς ἐλλείψεις των βαθμηδὸν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ μηχανὰς τῆς Εὐρώπης. Τὰ δὲ περισσεύοντα ἐκ τούτων χρήματα νὰ τὰ δώσουν με τόκον καὶ ἀνατοκισμόν εἰς ἀσφαλῆ μέρος καὶ εἰς κάθε τετραετὴ περίοδον τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συνδράμῃ με μέρος αὐτῶν τὸν γενόμενον λαχίσιν κατὰ τὸν κανονισμόν, ἀγοράζοντας, ἐξάσια πράγματα ἀπὸ τοὺς ἐκθέτας πρὸς ἐμψύχωσιν αὐτῶν μεταπωλήσῃ αὐτὰ ἐπὶ δημοπρασίας εἰς λογαριασμόν τοῦ καταστήματος· τοιαῦτα ποιῶντα ἐκ τῶν ἄνω εἰσοδημάτων, ἃ ἔχει εἰς χεῖράς της με τὰ ὁποία καὶ ὅσα ἄλλα κτήματα ἢ εἰσοδήματα προσθέσω τοῦ λοιποῦ καὶ δὲν τὰ διατάξω εἰς τὴν παροῦσαν διαθήκην μου ἄλλῶς πῶς, μετὰ τὸν θάνατόν μου νὰ τὰ συνδέσουν καὶ αὐτὰ με τὴν ἄνω κατάστασίν μου καὶ μεταχειρισθῶσι τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν πρῶτον ὁ Κωνσταντῖνος, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ νὰ τὰ λάβῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ μεταχειρισθῇ κατὰ τὴν ἄνω παραγγελίαν τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων μου καὶ με τὴν ἀμετάβλητον αὐτῆν ὑποχρέωσιν, ὅπως οὐδέποτε φανῇ τις Ἑλλ. ἢ Ῥωμ. πράττων ἢ ἐφευρών μέγα κατῆρθωμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος τὸ ὁποῖον νὰ ἐπιδοκιμασθῇ παρ' ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ Κυβερνήσεως, τότε ἐξ ὅλου τοῦ εἰσοδήματος τῆς τετραετοῦς αὐτῆς παρηγόρευσις τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἀφαιρεθοῦν μόνον τὰ ἔξοδα τῆς τετραετοῦς ἐκθέσεως καὶ με τὰ περιπλέον ἡ ἐπιτροπὴ νὰ φτιάσῃ ἕνα χρυσοῦν στέφανον διὰ νὰ στέψῃ τὸν ἥρωα οὗτον ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συναθροίσεως πρὸς τιμὴν αὐτοῦ καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους ὀλοκλήρου· συγχρόνως νὰ τὰ δώσῃ καὶ τὰ περιπλέον χρήματα ὅπου ἔμειναν ἐκ τοῦ φτιασίματος τοῦ στεφάνου πρὸς χάριν αὐτοῦ καὶ ἀρωαίωσιν τῶν ὁμοίων του ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου.....

Ὁλοι οἱ συγγενεῖς μου χωρὶς ἐξαίρεσιν διαδοχικῶς καθὼς καὶ πᾶς Ἑλλ. ἢ Ῥωμ. χωρὶς ἐξαίρεσιν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρηγορηθῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλειον τῶν διατάξεων τῆς παρούσης διαθήκης μου καὶ τοὺς ἐναντίους αὐτῆς νὰ τοὺς ὑποχρῶσιν διὰ τοῦ νόμου πρὸς ἀποζημίωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν ἐρημνῶν διατάξεων.

Μετὰ τὸν θάνατόν μου ἡ παρὴ νὰ γίνῃ εἰς τὴν παρ' ἐμοῦ κτισμένην ἐκκλησίαν τοῦ Μπροσθενίου ἐμπροστὰ τοῦ ἁγίου βήματος ἀπὸ ἐξῶ, τὸ δὲ μνημῆμά μου νὰ κτισθῇ με πέτρας

καί περιφραγμένον με σίδηρα τεθιμένη και μία πλάκα επί του μνήματος με τὰ ἐξῆς γράμματα. «Ἐνθα κείται ὁ ἀμαρτωλὸς και δούλος τοῦ Θεοῦ κτήτωρ αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας Εὐαγγέλης Ζάππας ἀποθανὼν τὸ ἔτος . . . μῆνα . . . ἡμέραν . . . » και μετὰ τέσσαρα χρόνια νὰ ξεπαρχώσωον τὰ κόκκαλά μου και ψάλλουν αὐτὰ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν και ξαναπαρχώσωον τὰ κόκκαλά μου εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἐμπροστὰ τοῦ καταστήματος τῶν Ὀλυμπίων εἰς τὰς Ἀθήνας, τὰ δὲ ὄστα μου εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ ἐν Λαμπόβω σχολεῖου και θέσωον ἐπ' αὐτῶν τῶν δύο μνημάτων ἀπὸ μίαν πλάκα με τὰς ἐξῆς λέξεις εἰς μὲν τὰς Ἀθήνας: «Ἐνθα κείται ἡ κεφαλή» εἰς δὲ τὸ σχολεῖον τοῦ Λαμπόβου: «Ἐνθα κείνται τὰ ὄστα» και λοιπὰ, ὡς ἄνω λέγω. Οὕτως ἔγραψα ἰδιοχείρως μου τὴν παροῦσαν μου διαθήκην και τὴν ἐπιβεβαιώσω δια τῆς ὑπογραφῆς μου, ὅπως ἔχη τὸ κύρος και τὴν ἰσχὺν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Χίλια ὀκτακόσια ἐξήντα. 1860 Νοεμβρίου τριάκοντα Μπροσθένι.

Π ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΠΟΝΕΜΘΗΣΙΑ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΗ ΖΑΠΠΑ ΤΙΜΗ

Ἀνακοινωθεῖσας ἐπισήμως τῆς διαθήκης ταύτης τῆ Ἑλληνικῆ Βουλῆ ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ζάππα, μετὰ τὸν ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη τῷ 1863, τὸ ὑπουργεῖον Ζαῖμη ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν Μεγάρων τῶν Ὀλυμπίων. Κατὰ τὴν συζήτησιν δ' αὐτοῦ ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ἐγερθεὶς ἐπλάξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Εὐαγγέλη, και ἐξέμνησε τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀνδρός. Τὰ κατὰ τὴν συνεδρίαν ἐκείνην ἀφηγείται διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Χρηστίδης πρὸς τὸν Κωνσταντίνον Ζάππαν.

Πρὸς τὸν φιλογενῆ κύριον
Κωνσταντίνον Ζάππα

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐκείνου ὑπὲρ πατρίδος ζήλου ὅστις κατέφλεγε τὴν καρδίαν τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλου Ζάππα ὀρμώμενον τὸ ὑπουργεῖον Ζαῖμη ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον και ἐξαιτήσῃ τὴν ψῆρον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὅπως συντρέξῃ και ἐνισχύσῃ τὰς προσπάθειάς ὑμῶν εἰς τὴν ὄσων οἶον τε ταχεῖαν και εὐρείαν ἀνοικοδόμησιν τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων τῆς ὁποίας τὴν πραγματοποιήσιν ὁ ἀνάρετος ἐκεῖνος πολίτης ὁ ἐξάδελφός Σας Εὐάγγελος Ζάππας ἀνέθετο εἰς τὴν φροντίδα ἡμῶν ἐν τῇ πατριωτικωτάτῃ αὐτοῦ διαθήκῃ. Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγον καθίσταται νόμος τοῦ Κράτους παραχωρεῖται

δωρεὰν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ βηθέντος μεγάρου τῆς περιοχῆς και τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἅπαντα ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἢ περικλειομένη ἐν τῇ ἐκτάσει, ἥτις διαχωρίζεται ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν διαγράμματος διὰ χρώματος φαιοῦ και τῆς ὁποίας ἡ ἐκτασις εἶναι 67, 825 μέτρων τετραγωνικῶν γαλλικῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου παραχωρεῖται ὡσαύτως διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν και τὸ ἀνῆκον ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ δημόσιον μέρος ἐκ τῆς κειμένης ἐπὶ τοῦ ἰδίου χώρου γῆς, ὅπερ ἀνέρχεται εἰς μέτρα τετραγωνικὰ γαλλικὰ 11, 320. Ἐπομένως τὸ ὅλον τῆς ἐκτάσεως τῆς παραχωρουμένης γῆς ἀνέρχεται εἰς μέτρα τετραγωνικὰ 79, 145 περίπου. Ἐκτὸς τούτου τὸ νομοσχέδιον ἀπαγορεύει βητῶς παντὸς εἶδους ἀνοικοδόμησιν ἐπὶ τυχούσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐκτάσει ἰδιωτικῆς γῆς ἐπιφυλαχθέντος τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀποκλειστικῶς διὰ μόνην τὴν χρῆσιν τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων, τῆς περιοχῆς και τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἐρχομαι ἤδη νὰ σὰς ἀναγγείλω τὰ διατρέξαντα κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν. Ὅτε κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἦλθεν ἡ σειρά τῆς ὀριστικῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου, ὅποτε οὐδεμία παρ' οὐδενὸς ἠγείρετο ἀντίρρησης και ἡ ὁμόψηρος γνώμη τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου παρίστατο ἐκ τῶν προτέρων ἀδιαφιλονεικῆτος παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ βουλευτὴς Τριφυλίας Κ. Σωτηρόπουλος μέλος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων και κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς ἀπήγγειλε λόγον πανηγυρικὸν ὑπὲρ τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλη διὰ τὴν ἐξειδικιασμένην πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα ἀγάπην και ἀφοσίωσιν αὐτοῦ, ἐπήνεσε δὲ διαφερόντως και ὑμᾶς διὰ τὰς εὐλικρινεῖς προσπάθειάς, ἃς καταβάλλετε τόσον πρὸς διατήρησιν τῆς εἰς τὸ ἔθνος κληροδοτηθείσης σημαντικῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου, ὅσον και πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης αὐτοῦ και ἰδίως ἐκείνων, αἵτινες ἀφορῶσι τὴν ταχεῖαν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων.

Δὲν ἔχετε ἀνάγκην κύριε νὰ μάθητε παρ' ἐμοῦ, ἀφ' οὗ εὐρίσκονται ὑπὸ τὰς ὄψεις Σας τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ὅτι αὕτη συγκινηθεῖσα οὐχὶ τόσον ἀπὸ τὴν ὀλικὴν ἐποψὴν τῆς προσφορᾶς ὅσον ἐκ τῆς προαιρέσεως τοῦ πατριώτου Εὐαγγέλου Ζάππα μετ' εὐφημιῶν σύσσωμος παρεδέχθη και ἐψήφισε τὸ νομοσχέδιον, ὡς και τὰς προτάσεις τοῦ βουλευτοῦ. Ἀπ' ἐκείνης δὲ τῆς στιγμῆς ὁ αἰοδῖμος Εὐάγγελος Ζάππας κατέλαβε και θέλει κατέχει τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς χρυσὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ἐντιμον και ἐπίζηλον θέσιν, μετ' αὐτὸν δὲ τάττεσθαι και ὑμεῖς εἰς ἄλλην οὐχὶ κοινὴν θέσιν.

Διαβιβάξωον ἡμῖν, Κύριε Κωνσταντίνε, διὰ τῆς παρούσης τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων

τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, ἐντολῇ αὐτῆς εὐχομαι ἐκ καρδίας ὅπως και ὑμεῖς και ὅσοι ἄλλοι ὁμογενεῖς εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν μιμηθῶσι τὸ εὐγενὲς παράδειγμα τὸ ὅποιον ἀφῆκεν ὀπισθὲν τοῦ ὁ αἰοδῖμος Εὐάγγελος. Εἰς αὐτὴν τὴν ὁδὸν εὐρίσκει πᾶς τις τὴν ἀληθῆ δόξαν του. Ἄς μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ κλασικὴ αὕτη χώρα διεκρίθη καθ' ἅπαντα τὸν μακρὸν και ἀγῆρω αἰῶνα, ὡς γεννήσασα και θρέψασα μεγάλας και εὐγενεῖς καρδίας και ἀδαμαντίνους χαρακτῆρας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Νοεμβρίου 1869.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΖΑΠΠΑ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟ ΔΩΡΕΑΣ

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Προεδρεῖον τῆς Ἑλλ. Βουλῆς.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Σεβαστὴ τῆς Ἑλλάδος Βουλῆ ἐσυζήτησε και ἐψήφισε τὸ περὶ ἀνεγέρσεως τῶν Ὀλυμπίων νομοσχέδιον θέλει κατέχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ βίου μου. Ὡς πολῦτιμον δὲ και προσφιλεῖς κειμήλιον θέλω διακρίνει τὸ ὑμέτερον ἔγγραψον, ὅπερ κτύπησα νὰ λάβω κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους και δι' οὗ οὕτω φιλοφρόνως τὸ σεβαστὸν σῶμα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους εὐηρεστήθη νὰ μοι διακοινώσῃ τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ λαβόντα χώραν. Ἀδυνατῶ, Κύριε πρόεδρε, νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν μοι ἐπροξένησε τὸ περιεχόμενον τῶν ἐγγράφων αὐτῶν. Ἡ εὐφροσύνη και ἡ εὐχαρίστησις, ἥτις και τὰ μυχιαίτατα τῆς καρδίας ἐπλήρωσεν, ὑπῆρξε μεγίστη, ὅτε εἶδον τὸ ὄνομα τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλου ἐξυμνούμενον και δοξαζόμενον παρὰ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ἔθνους και τὸν πατριωτισμὸν αὐτοῦ οὕτως ἐπισήμως ἀνταμειβόμενον. Ἡ δὲ ἐπίζηλος ἐκείνη τιμὴ, εἰς ἣν τὸ ἔθνος ἀνώψωσε τὸν ἰδρυτὴν τῶν Ὀλυμπίων, θέλει εἶσθαι δι' ἐμὲ ἡ ἐξοχώτερα και πολυτιμότερα ἱκανοποιήσις, ἥτις ἠδύνατο νὰ δοθῇ εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς διασώσεως και ἐκτελέσεως τῶν πατριωτικῶν πόθων τοῦ αἰοδίου αὐτοῦ ἀνδρός προσπάθειάς μου.

Μετὰ θερμῶν ὄθεν δακρύων ἱκετεύω τὸν Ὑψίστον, ὅπως με ἀξιώσῃ νὰ ἰδῶ ὅσον τάχος ἐκπληρουμένην τὴν ὑποχρέωσίν μου ταύτην, δι' ἣς θέλει πραγματοποιηθῇ ὁ δικαιότερος τῶν πόθων τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλου· νὰ εὐδοκήσῃ δὲ ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ ἀγαθότητι ὅπως καγὼ δυνηθῶ ἀκολούθως νὰ προβῶ εἰς

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὲρ τῆς φιλότατης Πατρίδος ἰδιαίτερον προθέσεων μου και προσφέρω τὸν εἰς αὐτὴν ὀφειλόμενον τῆς εὐγνωμοσύνης φόρον τότε δὲ μετὰ ψυχῆς ἀναπαυμένης και εὐφροσύνης εὐχαριστῶν τὸν Ὑψίστον θέλω ἀναφωνήσῃ αὐτῷ: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα».

Παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστηθῆτε και διερμηνεύσῃτε τὰ αἰσθηματὰ μου ταῦτα πρὸς τὸ Σεβαστὸν Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Ἐν Βροσθηρίῳ τῇ 31 Ἰανουαρίου 1870.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Ὅθων ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν και τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑποβληθεῖσαν Ἡμῖν ἀναφορὰν τοῦ φιλογενεοῦ κυρίου Εὐαγγέλη Ζάππα, δι' ἣς ἀφιερῶ, ὡς κεφάλαιον τὰς τετρακοσίας αὐτοῦ μετοχὰς, ἃς τινὰς ἐβαλεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀεροπλοικὴν ἐταιρίαν, ὅπως χρησιμεύσωσι τὰ κέρδη αὐτῶν, ἢ οἱ τέκοι, εἰς σύστασιν και συντήρησιν διαγωνισμῶν φερόντων τ' ὄνομα «Ὀλυμπίων» και σκοποῦντων τὴν ἐθνικὴν πρόδον προσφέρει δὲ και τὰ ἀπομένοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τρισχίλια καισαροβασιλικά φλωρία διὰ νὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὴν κατὰ τὸ 1859 γεννησομένη πρώτην συγκρίτησιν τῶν Ὀλυμπίων. Ἀποδεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν γενναίαν ταύτην προσφορὰν τοῦ εἰρημένου κυρίου Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐγκρίνοντες δὲ και τὸ παρὰ τοῦ ἰδίου ὑποβληθὲν σχέδιον περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων διαττάτομεν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρ. 1. Καθιστῶνται ἐν Ἀθήναις γενικοὶ διαγωνισμοὶ, κατὰ τετραετίαν τελοῦμενοι, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀλυμπίων», εἰς οὓς θέλουσι παρίστασθαι πάντα τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς ἐνεργείας, και ἰδίως τὰ τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας και τῆς κτηνοτροφίας.

Ἄρθρ. 2. Ἡ διεύθυνσις και ἡ ἐπιστάσις τῶν Ὀλυμπίων ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν διατελοῦσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, εἰς ἣν θέλει προστίθεσθαι ἐκάστοτε ἐπὶ τούτῳ τέσσαρα ἄλλα μέλη τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προεδρεύεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, και δι' ἐκάστοτε ἐκδιδομένου προγράμματος τῆς, θέλει κανονίζει τὰ καθήκοντα τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Ἄρθρ. 3. Περὶ τῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν παραδοχῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς ἐνζύμωσιν ἢ ἀνάφλεξιν, ἐκδοθήσονται ἰδιαίτεροι διατάξεις.

Ἰδιαίτεροι αἰθουσαι ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκθέσεως θέλουσιν εἶσθαι προδιωρισμένοι διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομῆνας μηχανὰς πρὸς τελειοποίησιν τῆς βιομηχανίας και τῆς γεωργίας.

Ἄρθρ. 4. Ἐπιτροπαί, κατ' ἀρχὰς διοριζόμεναι ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, θέλουσιν ἐπιμελεῖσθαι ὑπὸ τῆν προεδρίαν τῶν ἀπανταχοῦ διοικητικῶν ἀρχῶν τὰ περὶ τῶν Ὀλυμπίων, προεξετάζουσαι ἐπιτροπίας τὰ σταλησόμενα προϊόντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Τὰ ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἐκτεθησόμενα θέλουσι κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν Ἑλληνοδικῶν, ἢ τριμελῶν ἐιδικῶν ἐπιτροπῶν, ὑπὸ τοῦ ἑπι τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, διοριζομένων, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς βιομηχανίας καὶ προσλαμβάνουσῶν, κατὰ τὴν ἀνάγκην, καὶ ἀνὰ δύο ἐιδικούς ἄνδρας πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων προϊόντων.

Ἄρθρ. 6. Περὶ τῶν κρίσιν τῶν βραβευθησομένων προϊόντων, οἱ Ἑλληνοδίκαι θέλουσιν ἔχει ἰδιαίτερος ὑπ' ὄψιν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, τὴν χρησιμότητα αὐτῶν, τὸ ὀλιγοδάπανον τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν τελειότητα.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀγῶνες θέλουσι διαιρεῖσθαι εἰς στεφανίτας καὶ χρηματίτας. Εἰς τοὺς πρώτους θέλουσιν ἀπονείμεισθαι νομισματόσημα κατὰ γένη μὲν, χρυσᾶ πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως διακρινόμενα κατὰ πάχος καὶ διάμετρον κατ' εἶδη δὲ, ἐπίσης δύο τάξεων, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ ἔπαινοι.

Ἄρθρ. 8. Τὰ νομισματόσημα ταῦτα ἀφ' ἑνὸς μὲν θέλουσι φέρει τὴν ἡμετέραν προτομὴν καὶ περίεξ «ΘΘΩΝ Α'» Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ἰδρυτὴς τῶν «Ὀλυμπίων», εἰς δὲ τὸ ἑμπαλιν στέφανον καὶ ἐν τῷ μίσθῳ τὰς λέξεις «Στέφανος Ὀλυμπιακός. Α' ἢ Β' τάξεως. Ἀγωνοθέτης Εὐαγγελὸς Ζάππας.»

Ἄρθρ. 9. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπονειμηθησομένων νομισματοσήμων, κατὰ τὰς διαφόρους διαιρέσεις τῶν προϊόντων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ γνωμοδότησιν τῆς βιομηχανικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ θέλει γνωστοποιεῖσθαι διὰ τοῦ περὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ὀλυμπίων περιοδικοῦ προγράμματος.

Ἄρθρ. 10. Τὰ νομισματόσημα θέλουσι συνοδεύεσθαι ὑπὸ διπλωμάτων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ μη-μηνονευόντων δὲ καὶ τοῦ ἀγωνοθέτου.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τοὺς χρηματικούς ἀγῶνας δίδονται ἀνὰ δύο βραβεῖα συνιστάμενα εἰς χρήματα.

Ἄρθρ. 12. Τὰ Ὀλύμπια θέλουσι διαρκεῖ ἐκαστοτε ἀπὸ τῆς πρώτης Κυριακῆς μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρ. 13. Ἡ πρώτη τῶν Ὀλυμπίων ἡμέρα θέλει ἀρχεῖσθαι ἀπὸ θρησκευτικῆς τελετῆς, ὑπὲρ ὅλων τῶν γενναίως συνδρομᾶς ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς ἢ ὕλικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος κληροδοτησάντων. Ἡ δὲ λοιπὴ ἡμέρα ἔσται ἀκαδημαϊκὴ ἑορτὴ. Ἐν αὐτῇ θέλει ἀναγινώσκεσθαι, ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὑπὸ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς ἢ μέχρι συστάσεως αὐτῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὑπὸ τινος πεπαιδευμένου ἐλλογιμένου ὑπὸ τῆς Συγκλήτου περιληπτικῆς ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν τεσσάρων ἐτῶν τῆς Ὀλυμπιάδος γενόμενης διανοητικῆς προόδου καὶ μνηστῶν ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι δημοσιευθέντων συγγραμμάτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν βραβευθέντων διανοητικῶν ἀγωνισμάτων, προσεῖ: δὲ θέλει βραβεῖσθαι: ἐν αὐτῇ ἐκ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Εὐαγγέλου Ζάππα καὶ διανοητικῶν ἔργων δι' ἐκάστην Ὀλυμπιάδα ἀλληλοδιαδόχως ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς Ἀκαδημίας τμημάτων, ἢ μέχρι τῆς συστάσεως αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἀντιστοιχοῦσῶν σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου [πρὸ τετραετίας προκηρυττόμενον.

Ἄρθρ. 14. Ἡ δὲ δευτέρα Κυριακὴ προσδιορίζεται εἰς βράβεισιν τῶν προϊόντων τῆς κτηνοτροφίας. Ὁ ἀγὼν ἔσται στεφανίτης. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν γελιοθῆσεται ἱπποδρόμιον ἐγγυρῶν ἔκπαισι οἱ δὲ ἀτῶν ἔσται χρυσίτης, καὶ τὸ μὲν πρῶτον τῶν βρα-

βείων ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, τὸ δὲ δεύτερον ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων.

Ἄρθρον 15. Ἡ τρίτη Κυριακὴ προσδιορίζεται εἰς βράβεισιν τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας. Ὁ ἀγὼν ἔσται Στεφανίτης, μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν πανηγυρισθῆσονται δημοτελεῖς γυμνακοὶ ἀγῶνες ἐν τῷ Σταδίῳ καταλλήλως διασκευασθησόμενοι. Οὗτοι ἔσονται χρηματίται. Τῶν δὲ βραβείων, τὸ μὲν πρῶτον δι' ἑκάστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, τὸ δὲ δεύτερον εἰς δραχμ. πενήκοντα. Ἀμφοτέρω μετὰ κλάδου ἔλαφας.

Ἄρθρ. 16. Ἡ τελευταία τῶν Ὀλυμπίων ἡμέρα ἔσται ἡ τῆς βραβεύσεως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. Ὁ ἀγὼν ἔσται στεφανίτης.

Τὴν δ' ἐσπέραν διδαχθῆσεται ἐν τῷ Θεάτρῳ νέον τι δράμα, κατ' ἐκλογὴν τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τῆς Ἀκαδημίας, καὶ τελειοθῆσονται μουσικαὶ συμφωνίαι ἑλληνικῆς συνθέσεως. Ταῖς συνθέσει ταύταις ἀπονειμηθῆσονται βραβεῖα, οἱ δὲ ἀγῶν ἔσται στεφανίτης.

Ἄρθρ. 17. Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ὀλυμπίων, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀφορῶν εἰς τὰς καταδειχθείσας ἀνάγκας τῶν κυριωτέρων ἐκάστου κλάδων τῆς βιομηχανίας, θέλει ἀναλόγως τῶν ἐνότων πόρων, μεταπέμπεσθαι τινὰς τῶν ἐμπειροτέρων παραγωγῶν καὶ φροντίζει περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ὅπως τελειοποιῶνται εἰς τὸ ἴδιον ἐπιτήδευμα.

Ἄρθρ. 18. Ἡ πρώτη συγκροτήσις τῶν Ὀλυμπίων θέλει τελεσθῆ τὴν Α' Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1859 ἔτους, μέχρις οὐ δὲ ἀνεγερθῆ ἰδιαίτερον κατάστημα, θέλει ἐνεργηθῆ αὐτὴ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ σχολείου τῶν τεχνῶν, κατασκευαζομένου καὶ τοῦ ἀνήκοντος παρατηρήματος διὰ τὰ προϊόντα τῆς κτηνοτροφίας.

Ἄρθρ. 19. Δι' ἰδιαίτερον κανονισμῶν, ἐκάστοτε ἐκδοθησομένων παρὰ τοῦ ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς ἐπὶ τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς, θέλουσι κανονίζονται, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τὰ περὶ τῆς προπαρασκευῆς καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Ὀλυμπίων.

Ἄρθρ. 20. Ὁ ἡμετέρος ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα

Ἐν Ἀθήναις 19 Αὐγούστου 1858.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ βασιλίσσα ΑΜΑΛΙΑ

κ. Προδελέγγιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὀριστικῆς συγκροτήσεως τῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐπονομασθείσης καὶ ἐπιτροπῆς τῶν κληροδοτημάτων.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 30 Νομβρίου 1860 διαθήχην τοῦ αἰδίου Εὐαγγέλου Ζάππα, καὶ τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1858 Β. Διάταγμα, περὶ συστάσεως Ὀλυμπίων ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ εἰρημένου διατάγματος συγκροτούμενη κατὰ τετραετίαν ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καταρτίζεται ἤδη ὀριστικῶς ὡς ἐξῆς α') ἀπὸ τὴν παρὰ τῷ Ἑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν διατελοῦσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἑθνικῆς βιομηχανίας β') ἀπὸ τὰ ἐξῆς τέσσαρα νέα μέλη,

τοὺς κυρίους Δ. Χριστίδην, σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας, Γ. Μεταξῶν ταγματάρχην καὶ ἡμέτερον ὑπαπιστήν, Α. Ραγκαβῆν καθηγητὴν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ Μ. Ρενιέρην ὑποδιευθυντὴν τῆς Ἑθνικῆς Γραπῆς γ') τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διατελοῦσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἡμετέρου ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν Ἑπουργοῦ διωρίσαμεν ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Δ. Χρηστίδην δ') ἡ ἑορτὴ αὐτὴ, ἐπονομαζομένη καὶ ἐπιτροπὴ τῶν κληροδοτημάτων, θέλει λάβει ἀμέσως, τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀφορῶν τὰ Ὀλύμπια διατάξων τῆς διαθήκης ε') ἡ διαθήκη τοῦ αἰδίου Εὐαγγ. Ζάππα δημοσιευθεῖσεται μετὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος Ἡμῶν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν Ἑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 Αὐγούστου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

Α' ΟΛΥΜΠΙΑΣ

1859.

Μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἑθνικῆς βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1857 Β. Διατάγματος συνίστατο τῷ 1859 ἐκ τῶν ἐξῆς:

Ν. Θεοχάρους προέδρου, Π. Ἡπίτου ἀντιπροέδρου, Σ. Α. Σπηλιωτάκη γραμματέως. Ξ. Λάνδερπ ταμίου, Λουκᾶ Ράλλη, ἀρχαίου προέδρου. Π. Καλλιγᾶ, Γ. Ράλλη, Α. Καυταντζόγλου, Δ. Ὀρφανίδου, Γ. Λασάνη, Θ. Ζαίμη, Ν. Κωστή, Σ. Κρίνου, Α. Ι. Δουρούτου, Π. Γιαννοπούλου, Α. Παπαδάκη, Μ. Μουσουδάκη, Ι. Πρωίου.

Ἑλληνοδίκαι.

Τῆς Α' Ὀλυμπιάδος Ἑλληνοδίκαι ὑπῆρξαν οἱ ἐξῆς. Μητσόπουλος, Μ. Μουσουδάκης, Π. Βουγιούκας, Κ. Δουρούτης, Θ. Ὀρφανίδης, Βαλσαμάκης, Ι. Πρωίος, Καμπάσης, Ν. Ἐμμανουῆλ, Π. Γιαννοπούλος, Ἄντ. Παπαδάκης, Χρ. Ζαχαριτζας, Ἐμ. Μανιτάκης, Θ. Ἡπίτης, Σμῆτ, Ἰω. Παπαδάκης, Δ. Στρούμπος, Ξ. Λάνδερπ, Σ. Κρίνος, Μ. Μουζούδης, Τράιμπερ, Δ. Ὀρφανίδης, Α. Βασιλείου, Ἐπ. Βασιλείου, Α. Παλάσκας, Ι. Ζυμπρακιάκης, Δ. Τριγκέτας, Γ. Μεταξᾶς, Π. Κάλκος, Σαπουνητάκης, Χάγερ, Π. Κτόρος, Σ. Κρίνος, Α. Μελᾶς, Χρ. Παπαδάκης, Γ. Ἀποστολόπουλος, Ν. Γλίνης, Μόνσερ, Ἄγ. Γιοβάνης, Κοσμητής, Ἀποστολίδης, Ἄγ. Τριανταφύλλου, Στερογιάννης, Τσάτσος, Μαντζαλίνος, Δ. Σαντοριναῖος, Διγενής, Α. Ραγκαβῆς, Γ. Παπαδόπουλος, Α. Τζώκος.

Βραβεῖα καὶ ἔπαινοι.

Βραβεῖα μὲν κατὰ τὴν Α' Ὀλυμπιάδα

ἀπανεμήθησαν ἐν ὄλῳ 430, ἔπαινοι δὲ 279. Ἐξ αὐτῶν χρυσᾶ α' τάξεως 4, β' 7, ἀργυρᾶ α' 42, β' 102, καὶ χαλκᾶ 275. Χρυσᾶ α' τάξεως ἔλαβον οἱ ἐξῆς: Ὁ Βασιλικὸς κήπος, τὸ Βασιλικὸν κτηνοστάσιον, ὁ Π. Καλουτᾶς καὶ ὁ Κ. Δουρούτης.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Θεοχάρη πρὸς τὸν Βασιλέα, περιγραφούσης τὰ κατὰ τὴν ἀ' Ἐκθεσιν ἀποσπώμενα τὰ ἐπόμενα ἐν περιλήψει παρέχοντα εἰκόνα τῶν κατὰ τὴν Α' Ὀλυμπιάδα τελεσθέντων.

Περὶ τῆς οἰκοδομῆσεως τῆς Ἐκθέσεως.

Ἡ εὐρεσις καταλλήλου διὰ τὴν ἐκθεσιν οἰκοδομῆς ἐγένετο ἀντικείμενον ἀλλεπαλλήλων συνεδριάσεων καὶ μακρῶν συζητήσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀμεταλαλνεύθη ἐπὶ πολὺ μεταξὺ τῶν γνωμῶν τῆς χρήσεως μιᾶς τῶν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικῆς ἐπὶ ἐνοικίῳ καὶ τῆς οἰκοδομῆσεως ἐπίτηδες καταστήματος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῆ τὴν δευτέραν, ἀποτυχουσῶν τῶν περὶ παραχωρήσεως τῶν αἰθουσῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τῆς εὐρέσεως ἐτοιμοῦ καταστήματος προσπαθειῶν τῆς. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης γενομένης παρουσιάσθη ἑτέρα δυσκολία. Δὲν ὑπῆρξε γήπεδον δημόσιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ οἰκοδομηθῆ ἡ τῆς ἐκθέσεως αἴθουσα. Νέα ἐντεῦθεν κατ' ἀνάγκην ἀπόφασις ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ προσωρινὴν αἴθουσαν προσκεκολλημένην εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον ἐπὶ μέρους ἐδάφους τῆς Πειραικῆς ὁδοῦ ἀναδεξαμένη νὰ τὴν κατεδαφίσῃ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἐκθέσεως

Τὸ σχέδιον καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τῆς οἰκοδομῆς συνταχθέντα παρὰ τοῦ Κ. Βουλανζέρ διορισθέντος ἀρχιτέκτονος τῆς ἐπιτροπῆς συζητηθέντα ἐν συνεδριάσει δύο, καὶ παραδεχθέντα περιεβλήθησαν τῇ ὑπουργικῇ ἐγκρίσει μεθ' ἣν ἐξετέθη ἡ ἐργολαβία τῆς οἰκοδομῆς καὶ κατεκυρώθη εἰς ἐργολάβον διὰ δραχ. 31,800.

Περιγραφή τῆς αἰθούσης.

Ἡ αἴθουσα αὐτὴ ἐγερθεῖσα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ μήκος μετώπου τῶν δύο αἰθουσῶν τῶν ὠραίων τεχνῶν τοῦ πολυτεχνείου μεθ' ὧν συνεκοινωνεῖ ἔσωτερικῶς παρουσίαζεν ἐν ὄλῳ ἀξιοπροπέε. Ἐπὶ τῶν ἐξω-

τερικῶν μετώπων της ἔφερε τὰ ἔθνικα σύμβολα μετὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας κατακεκοσμημένων δι' ἔθνικων σημαίων κάτωθεν δὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὀλύμπια τοῦ 1859».

Διερρημένη ἐσωτερικῶς εἰς δύο σειρὰς στηλῶν ἀρχαίαι ἀπομιμήσεως ἐσχημάτιζε τρία τετράγωνα ἢ μικρὰς αἰθούσας, αἵτινες κατεῖχον ὅλον τὸ μῆκος αὐτῆς. Αἱ δύο τῶν ὑποδιαίρεσεων τούτων ἢ τοῦ βορείου καὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου κατεῖχετο διὰ σειρῶν ἐκτεταμένων ὀριζοντίων καὶ ὀρθίων ὑψηλῶν ὑαλοστεγῶν κομψῶς καὶ φιλοκάλως διατεθειμένων καὶ προωρισμένων νὰ δεχθῶσι τὰ τελειότερα καὶ πολυτελέστερα προϊόντα τῆς βιομηχανίας, διπλαῖ δὲ σειραὶ ὀσκαπῶν θέσεων ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τῆς οἰκοδομῆς διετέθησαν διὰ τὰ προϊόντα τῆς γεωπονίας, καὶ τὰς πρώτας ὕλας κειμένας παρακλήτως, ὅπως ἐμφαίνηται ἢ ἐπὶ τούτων πρόοδος τῆς τέχνης. Ἐπὶ τοῦ βορείου μετώπου ἐσωτερικῶς ὑπῆρχον ἀνηρτημένοι αἱ εἰκόνες τῶν Βασιλέων κεκοσμημένοι διὰ σημαίων καὶ στεφάνων. Ἐπὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ ἢ εἰκῶν τοῦ κληροδότου τῶν Ὀλυμπίων Εὐαγγέλη Ζάππα κεκοσμημένη διὰ στεφάνων. Τῶν προϊόντων ἢ ἐκθεσις ἦν διατεθειμένη κατὰ τὸ αὐτὸ πρόγραμμα κατὰ Νομοῦς, ὧν τὰ ὀνόματα ὑπῆρχον ἀνηρτημένα ἐπὶ τῶν στηλῶν μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν Δήμων καὶ τῶν ἀρχαίων αὐτῶν συμβόλων.

Περιγραφή τῆς Ἐκθέσεως.

Καὶ οἱ δέκα Νομοὶ τῆς Ἑλλάδος ἀντεπροσωπεύοντο εἰς τὴν ἐκθεσιν διὰ τῶν προϊόντων τῆς γεωπονίας, τῆς κτηνοτροφίας των, τῶν τεχνῶν των καὶ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων των, ἀλλ' ἰδίως διέπρεπον οἱ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῶν Κυκλάδων ἢ κυρίως εἶπειν αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Ἐρμούπολις καὶ κατὰ δεύτερον λόγον οἱ τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Ἀργολίδος, οὗτοι μὲν διὰ τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τῶν κατοίκων Ὑδρας προτύπων πλοίων καὶ ὑφασμάτων, ἐκεῖνοι δὲ διὰ τῶν συρικῶν τῶν Καλαμῶν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ κατάλογος τῶν ἐκθετῶν. Ἐκάστῳ Νομῷ, ἐχορηγήθη ἀνάλογος θέσις ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς ἐκθέσεως πρὸς τοῦτο δὲ διηρέθησαν αὐταὶ εἰς τμήματα. Τὸ ἐπὶ τῆς κυρίας εἰσόδου τμήμα κατεῖχετο ὑπὸ τῶν προϊόντων τῶν Νομῶν Ἀττικῆς, Εὐβοίας, Ἀργολίδος καὶ Ἀκαρνανίας. Στῆλαι ἢ μικρὰ τρύπαια σχηματισθέντα διὰ μεταξωτῶν βαμβύκιων, οἴνων, ἐλαίων καὶ ἐγχωρίων ὑφασμάτων καὶ τιθέμενα εἰς τὸ ὑπερθεν τῶν θέσεων τῶν εἰρημένων Νομῶν προεισῆγον τοὺς εἰσεργαζομένους. Πλαγίως τῶν ὀδηγῶν τούτων πρότυπα πλοίων ἀντεπροσώπευον τὰς προ-

όδους τῆς κυριώτερας δυνάμεως τοῦ ἔθνους τοῦ ναυτικοῦ. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς ἢ πρωτεύουσας, ἢ ὑπεροχῆ, ἦν ἀναμφισβήτητος, κατεῖχε τὸ πλεῖστον μέρος αὐτοῦ τε καὶ τῶν παρακειμένων ἄλλων Νομῶν διὰ τῶν προϊόντων τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Μεταξὺ τούτων κατεῖχον τὴν πρώτην θέσιν τὰ τρία Μεταξουργεῖα τῶν Δουρούτη, Λουκᾶ Ῥάλλη καὶ Παππαϊωάννη, ὧν τὰ προϊόντα ἡμισβήτητον τὴν ὑπεροχὴν καὶ τῶν τελειότερων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὰ Φετουργεῖα Παππαϊωάννου καὶ ἀδελφῶν Τσαουσοπούλων ἀσχολοῦντα κατὰ δεύτερον λόγον καὶ κεραλαϊκὰ καὶ χειρὰς ἱκανῶς, ἀντεπροσωπεύοντο διὰ τῶν πλουσιῶν καὶ καλῆς ποιότητος προϊόντων των. Τὰ Βυρσοδεφεῖα, κατέχοντα ἱκανὴν ἔκτασιν διὰ ποικίλων καὶ παντοίας χρήσεως βυρσῶν κλπ. τὰ σαπωνοποιεῖα καὶ τὸ ῥακοσταλακτῆριον τοῦ Βῆχερ ἀμφοτέρω ἐν Πειραιεῖ. Οἱ ἐκτεθέντες ἀξιόλογοι οἴνοι ἦσαν κατὰ πρότον λόγον οἱ τῶν ὑποστατικῶν τῆς Βασιλίσσης καὶ κατὰ δεύτερον, οἱ τῶν παραδειγματικῶν οἰνοποιεῖων τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἄγγειοπλαστεῖα, ὧν προηγείτο τὸ τοῦ Χελιώτη καὶ ἡ λιθοξοικὴ διὰ τοῦ Κ. Μαλακατέ. Προϊόντα διάφορα τῆς χαρακτηριστικῆς καὶ τῆς κατεργασίας τῶν κοινῶν μετάλλων, ὧν διεκρίνυντο τὰ τοῦ Βασιλικῆς κλειθροποιου, παρίστων τὰς προόδους τῶν τεχνῶν τούτων. Ἐκ τῶν τῆς χυτικῆς οἱ λυχνίαι (μανούλια) τοῦ κ. Χόρς καὶ ἐκ τῶν τῆς ὀπλοποιίας τὰ ὄπλα τῶν Κοτάρου, Κόντου, καὶ Σεβαστιάνη, παρίστων τὰς προόδους τῶν τεχνῶν τούτων, καθὼς καὶ ἐκ τῶν τῆς διρθεροποιίας τὰ τοῦ Σ. Γιαλιστρά. Ἡ ἀδαμαντοκολλητικὴ καὶ ἡ ἐξεργασία τῶν πολυτίμων μετάλλων ἀντεπροσωπεύοντο ἐπίσης δι' ἀξιολόγων ἔργων, ἢ βελονοποιικτικὴ καὶ ἡ πλεκτικὴ ἐπεδεικνύοντο διὰ λαμπρῶν καὶ διαχρῶσων προϊόντων ἐν ταῖς διαφόροις ὑαλοστεγαῖς, ἢ λεπτοουργικῆς, ἢ ἀμαξοποιίας καὶ ἢ σελοποιίας διέπρεπον ὡσαύτως διὰ σχετικῶν τινῶν προϊόντων των. Ἐκτὸς τούτων προϊόντα καὶ ἔργα τέχνης διαφόρων κυρίων ἐκόσμηον τὴν ἐκθεσιν. Οἱ ἐπισημότεροι φωτογράφοι τῶν Ἀθηνῶν ἦλθον εἰς ἀμιλλαν δι' ἀξιολόγων ἔργων των τὰ στοιχειοχυτήρια καὶ τυπογραφεῖα, ἡγουμένου τοῦ ἀποβιώσαντος Κορομηλᾶ εἶχον διακεκριμένην θέσιν.

Ἡ Γεωργικὴ ἐκθεσις τοῦ νομοῦ τούτου κατεῖχεν ὀλιγώτερον μέρος. Τὰ ἀξιολογώτερα εἶδη τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὧν ἕνα σπάνια διὰ τὴν ποιότητά των ἦσαν τὰ τοῦ ὑποστατικοῦ τῆς βασιλίσσης. Τὸ Ὑμήττειον μέλι, τὸ ἐριόξυλον τῆς Λεβαδείας, ἢ ἀξιόλογος συλλογὴ ἐλαίων καὶ ἢ πλουσίαι συλλογὴ δημητριακῶν καρπῶν, ῤητίνης κλπ. τοῦ ἐκ τῆς Εἰδυλλίας ἐκθέτου Δ. Οἰκονόμου Κωνσταντι-

δου, κατεῖχε διακεκριμένην ἐν αὐτῇ θέσιν.

Ἡ Ἀργολίς μικρὸν ἀρισταμένη τῆς Κερκωπίδος ὑπεδείκνυε τὸν βιομηχανικὸν πλοῦτόν της. Τὸ μεταξοϋφαντήριον τοῦ Δ. Κωνσταντουλάκη καὶ διὰ τὴν ἀρχαιότητά του καὶ διὰ τὴν τελειότητα τῶν προϊόντων του ἐφιλονεῖκε τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων μεταξοϋφαντικῶν ἐργαστηρίων. Οἱ ταινιοπλέκται (χαίτανοποιοὶ) τοῦ Ναυπλίου τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Σπετσῶν τὴν αὐτὴν ἀξίωσιν ἀπέναντι τῶν ὁμοτέχων των εὐλόγως ἠδύνατο νὰ ἔχουσι. Τὰ παρ' Ὑδραίων ἐκτεθέντα πρότυπα πλοίων ἐξεκόνιζον τὴν κεκτημένην δύναμιν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῶν δύο ναυτικῶν νήσων. Ἡ ὑφαντικὴ τῶν βαμβακίων ἢ ἐκ τῶν ἐργαστασίων τῶν στρατιωτικῶν πανητηρίων ἐξεληθούσα καὶ εἰς τὰς οἰκογενεῖας διαδοθεῖσα ἀντεπροσωπεύετο ἱκανῶς. Ἡ λεπτοουργικὴ καὶ ἡ ἐπιπλοποιία παρίσταντο ὡσαύτως, ἢ βυρσοδεψικὴ ἐξέθετο ἀξιόλογα προϊόντα της, τὸ δ' ἐν Ναυπλίῳ Β. Ὀπλοστάσιον εἰς ἐπικουρίαν τῆς Βιομηχανίας τοῦ Νομοῦ ἐπελθὼν ἐκόσμησε τὴν ἐκθεσιν δι' ἔργων ὀπλοποιίας καὶ μεταλλουργικῆς λίαν ἀξιολόγων.

Μετὰ τὴν Ἀργολίδα ἢ Ἀρκαδία ἐπαρουσιάζετο εἰς τῶν βιομηχανικωτέρων Νομῶν τῆς Πελοποννήσου. Ἐκτὸς τῶν σημαντικῶν ὠφελειῶν, ἢς ὑπόσχεται εἰς τὸν τόπον ἢ ἐν Τριπόλει σύστασις οἰνοποιεῖου, ἢ σιδηρουργικῆ καὶ ἢ λεβητοποιία εἰδικῶς προοδύσασαι παρέχουσι προϊόντα ἐπιζήτητα διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν τὴν μαρτυρίαν δὲ ταύτην ἔδιδεν στενωπρὰ τῆ φωνῆ καὶ ὁ χρησιμεύσας εἰς τὴν ἐκθεσιν, ὡς ἀνακλητήριον κώδων αὐτῆς.

Τὸ ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μετώπου τμήμα κατεῖχετο ὑπὸ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων, Φθιώτιδος καὶ Ἀκαρνανίας, τὸ δ' ἀπέναντι, ὑπὸ τῶν Νομῶν Ἀχαΐας, Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας.

Τὰ Βυρσοδεφεῖα τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ ἰδίως τὰ τοῦ Π. Καλουτᾶ καὶ Σαλούστρου παρίσταντο διὰ τῶν πλουσιῶν προϊόντων των. Ἡ σμύρις τῆς Νάξου καὶ ἡ τῆς Πάρου, τὰ γλοερὰ καὶ λευκὰ μάρμαρα τῆς Πανόρμου τῆς Πάρου καὶ τῆς Τήνου ἐπεδείκνυον πλοῦτον ἀκένωτον τοῦ Νομοῦ τούτου ἐργασίαν καὶ ὠφέλη σημαντικὰ παρέχοντα εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν λατομείων τούτων εἶποντο ἢ Ἐθραϊκὴ γῆ καὶ τὰ διάφορα τῆς Μήλου καὶ ἄλλων νήσων ὄρυκτά. Οἱ σῖτοι τῆς Ἀνδρου, τῆς Φολεγάνδρου καὶ τῆς Θήρας, ἐμαρτύρουν τὴν πρὸς τὴν βελτίωσιν τῶν ἐγχωρίων σίτων καταβαλλομένην προσπάθειαν. Οἱ οἴνοι τῆς Θήρας ἀποτελοῦντες τὸ κύριον προϊόν τῆς νήσου καὶ τὸν πλοῦτον τοῦ ἐκλεκτοῦ ναυτικοῦ της διακρίνονται διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τῆς φυτικῆς ποιότητός των, τῆς δυνάμεώς των καὶ τῆς ἰδιότητός των τοῦ διατηρεῖσθαι ἐπὶ πολυετίαν. Πλὴν τούτων καὶ ἄλλων φυσικῶν προϊόντων διακρι-

νομένων διὰ τὴν ποιότητά των τὸ τμήμα τῶν Κυκλάδων ἐκόσμηον καὶ διάφορα προϊόντα τῶν τεχνῶν.

Ὁ τῆς Λακωνίας Νομὸς κατέχων τὴν τελευταίαν θέσιν τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς ἐτέθη πλησίον τῆς γενναίας συλλογῆς τῶν μαρμάρων της, τινὰ τῶν ὁποίων ἦσαν σπάνια ἢ μοναδικὰ διὰ τὸ εἶδος των. Τὸ βιομηχανικὸν αὐτοῦ τμήμα κατεχόμενον ὑπὸ προϊόντων τινῶν ἄλλων, ἐπεδείκνυεν ἐξαιρετικῶς τὴν πλουσίαν συλλογὴν τῶν κουκούλιων καὶ μεταξίων των, ἅτινα εἶναι ἢ σημαντικώτερα βιομηχανία αὐτῶν.

Ἡ γεωργικὴ του ἐκθεσις περιελάμβανε προϊόντα τινὰ σπάνια διὰ τὴν ποιότητά καὶ τὸ πλοῦσιον τῆς παραγωγῆς των, ὡς τοὺς κωνοὺς τῆς Ἀπηδείας, τὰ ἔλαια τοῦ Οἰτύλου καὶ τῆς Σπάρτης τὰ βελανίδια, τὰ πρινοκόκια, τὸ μέλι καὶ τοὺς κηροὺς καὶ τὰ παντοῖα εἶδη σιτηρῶν. Πλησίον καὶ ἀπέναντι σχεδὸν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν εἰρημένων νομῶν ἐκείντο αἱ παρασκευασθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὠραῖαι ὑαλοστεγαὶ διὰ τὰ προϊόντα τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐλθετῶν Ἑλλήνων, τὸ μέρος δὲ τοῦτο ἐκόσμητο διὰ ποικίλων καὶ ὠραίων μεταξίων ὑφασμάτων ἐκ Ζακύνθου τὸ ὑπερθεν αὐτῶν μέρος κατεῖχετο ὑπὸ οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων σπανίων διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν παλαιότητά των ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς ἐν Ζακύνθῳ οἰνοπνευματικῆς ἐταιρίας. Ἐν τῷ τμήματι τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος διέπρεπον φυσικὰ προϊόντα ἐξαιρετικῶς τῆς γεωργίας, τῆς δενδροκομίας καὶ τῆς ὀμπλουργίας. Τὸ τμήμα τῆς Μεσσηνίας διεκρίνετο διὰ προϊόντων τῆς μεταξοκλωστικῆς καὶ μεταξοϋφαντικῆς. Αἱ δὲ Καλογραφαὶ τῶν Καλαμῶν ἐκόσμηον τὴν ἐκθεσιν διὰ παντοίων καὶ ποικίλων ὠραίων μεταξίων ὑφασμάτων. Ἡ γεωργικὴ συλλογὴ καὶ ἡ τῶν φυσικῶν προϊόντων τοῦ Νομοῦ τούτου ἦτο ὅσον ἐνεσθι πλήρης τὰ κουκούλια, τὰ σῖκα, αἱ σαφίδες, οἱ οἴνοι καὶ διάφοροι ἄλλοι καρποὶ ἐπλήρουν ἱκανῶς τὸ μέρος τοῦτο ἐξηγοῦντες τὴν φιλοπονήσαν τῶν κατοίκων καὶ τὰς σημαντικὰς αὐτῶν προόδους περὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Τὴν ἐν τῷ μέσῳ τρίτην ἐκθεσιν κατεῖχον ποικίλα φυτὰ ἀειθαλῆ ἄνθη ἐκ τῶν ὠραιωτέρων ἐγχωρίων ἢ τῶν ἐγκλιματισθέντων ἐξωτερικῶν, ἅτινα μετακομισθέντα ἐκ τοῦ Ἀνακτορικοῦ Κήπου, ἐκ τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου, τοῦ Δενδροκομείου, ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν τῶν κυρίων Θ. Ὀρφανίδου Καθηγητοῦ τῆς Βοτανικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Βοτάρου. Πληρὰ τινὰ τεθημένα κατὰ διαφόρους ἀποστάσεις ἠδύνον τὴν ὄρασιν, ἢ τὴν ἀκοήν ἐν δὲ τῷ μέσῳ ταύτης ὠραῖον γυτὸν ἀναθροτήριον μετακομισθὲν ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ ἰδρυθὲν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐδρόσιζεν ἱκανῶς τὴν αἰθούσαν κατὰ τὰς αὐ-

χημράς εκείνας ημέρας συντελούν και συνάμα η προς διατήρησιν των παρακειμένων φυτών.

Ἔραται Τέχναι.

*Ἔργα πλείστα λιθοξοϊκῆς, γλυπτικῆς, ἀγαματοποιίας και ζωγραφικῆς παντοίων σχολῶν ἐκτεθειμένα κυρίως ἐν ἰδίᾳ τοῦ Πολυτεχνείου αἰθούσῃ ἐμαρτύρουν, ὅτι αἱ ὄραται τέχναι μόλις ἀνακλιθεῖσαι εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν ἐστίαν ἔκαμον γιγαντιαῖα βήματα μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας.

Γραφικῆ.

Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων πολλῶν προϊόντων μεγαλογραφίας, εἰδογραφίας, ἀντιγραφῆς ἢ ὑδρογραφίας ὄλων σχεδὸν δι' ἐντελοῦς τῶν εἰδῶν ἐργασίας διεκρίνοντο διὰ τὴν ἐντέλειαν ἢ τὴν καλλιτεχνίαν τὰ τῶν κυρίων Νικηφόρου Λύτρα και Βικ. Λάντσα.

Πλαστικῆ.

Τὰ ἔργα τῶν Φυταλῶν κατὰ πρῶτον λόγον και τὰ τοῦ Ἰ. Μαλακατέ κατὰ δεύτερον διέπρεπον μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν λιθοξοϊκὴν. Ἐν τοῖς εἰρημένοις ἐντιμον και διακεκριμένην κατεῖχον ἐπίσης θέσιν και τὰ ἔργα, τοῦ ἐν Ἐρμούπολει καλλιτέχνου Ἀντωνίου Φραγκούλη και τοῦ Ἀναστασίου Λυβερτίνη ἐκ Τριφυλίας.

Τελετὴ τῆς ἐναρξέως τῆς Ἐκθέσεως

*Ἐγγυσάσης ἡδὴ τῆς 18 Ὀκτωβρίου ἡμέρας ὠρισμένης διὰ Β. Διατάγματος τῆς ἀνοίξεως τῶν αἰθουσῶν τῆς ἐκθέσεως, παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν και ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου πρόγραμμα τῆς ἐναρκτηρίου τελετῆς.

Συγχρόνως δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἐνησχολήθη εἰς τὴν διακόσμησιν τοῦ καταστήματος πρὸς τὴν μεθ' ὅσης πλείστης λαμπρότητος ὑποδοχὴν τῶν βασιλέων. Τὴν 18 Ὀκτωβρίου, ὥραν 11 π. μ., καθ' ἃ ἀνηγγέλθη ἐτελέσθη ἡ ἐπίσημος ἐναρξίς τῶν Ὀλυμπίων. Ἀπὸ τῆς προτεραιᾶς ἢ καταλαβούσα ὅλας τὰς τάξεις τῶν κατοίκων τῆς πόλεως κίνησιν προεμήνυε τὸ ἐθνικὸν τῆς πανηγύρεως ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἐπὶ τῶν προσκλητηρίων ἐπιτροπῆ ἠναγκάσθη, νὰ ἐργασθῆ μέγροι τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν προσκληθησομένων εἰς τὴν τελετὴν, ὅπως συμβιβασθῆ τὰς ἀξιώσεις τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὴν πρὸς τὴν χωρητικότητα τῆς αἰθούσας.

Ἡ ἡμέρα τῆς 18ης ἦν ἡμέρα ἑαρινῆ ἀπὸ τῆς πρωίας, τὸ κοινὸν κατέλαβεν ὅλας τὰς περὶ

τὸ κατάστημα θέσεις, ὃ δὲ στρατὸς παρετάχθη κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ. Ἐμφανισθέντων τῶν βασιλέων ἡ διευθύνουσα τὰ Ὀλύμπια ἐπιτροπὴ προὔπηντησεν αὐτοὺς συνοδευμένους ὑπὸ πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας και ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ ἀνεγερθεῖσιν ἐν τῇ κυρίᾳ αἰθούσῃ τῆς Ἐκθέσεως θρόνον. Τὸ πλῆθος τῶν προσκεκλημένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρετάχθη ἐνθεν και ἐνθεν τοῦ θρόνου κατὰ μῆκος τῆς αἰθούσας. Παρήσαν δὲ ἐκτὸς τῶν κυρίων τῆς Αἰθούσας, τῶν ὑπουργῶν, τῶν γερουσιαστῶν, τῶν βουλευτῶν, ἀνωτέρων στρατιωτικῶν, τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων και πλείστων τῶν ἐπισημοτέρων προσώπων τῆς πρωτευούσης και πολλὰ κυρία τῆς ἀνωτέρας τάξεως και πολλοὶ ἐκ τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα ὁμογενῶν και ξένων, ἐπίτιδες ἐλθόντων ἐκ τῆς Ἄλλοδαπῆς εἰς ἐπίσκεψιν τῶν βιομηχανικῶν διαγωνισμῶν.

*Ἀριθμὸς ἐπισκεφθέντων τὴν Ἐκθεσιν.

Τὸ δικαίωμα τῆς εἰσόδου ὀρισθὲν εἰς λεπτὰ πεντήκοντα παρήγαγεν εἰσπραξίν δραχμῶν 3,831 25' 00. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέτρεψε τὴν δωρεάν εἰσδὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων και εἰς τὸν στρατὸν, ἐξήρσε δὲ ὑπὲρ τοῦ κοινῶ τῆς πληρωμῆς δικαίωματος εἰσόδου δύο ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἀλλ' ἠναγκάσθη τὴν δευτέραν ἐβδομάδα ν' ἀνακαλέσῃ τὸ τελευταῖον μέτρον τοῦτο, διότι πάντες σχεδὸν ἀνέμενον τὰς ἡμέρας ταύτας, τοῦτο δὲ ἐπέφερε συρροὴν τῶν ἐπισκεπτομένων ὑπερβάλλουσαν και ἀπειλήσασαν σπουδαίως τὴν εὐταξίαν και ἀσφάλειαν. Ὑπολογιζομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν εἰσπραξέων τῇ προσθήκῃ και τῶν προσελθόντων κατὰ τὰς ἐξαίρεθεις δικαίωματος πληρωμῆς ἡμέρας, συναγομεν ὅτι οὗτος ὑπερέβη τὰς 20,000.

*Ἀθλοθεσίαι τῆς Βρετανικῆς πόλεως Μικιτενλόκ.

Ὁ ἐν Μικιτενλόκ τῆς Ἀγγλίας Σύλλογος πυγμάχων ἐπεμφεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν 10 λίρας στερελίνας, ὡς βραβεῖον διὰ τὸν νικῆσοντα πυγμάχον. Ἀπερσάσθη δὲ παρὰ τοῦ ὑπουργεῖου τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ἀγγλοῦ πρέσβευος ν' ἀπονεμηθῆ τὸ βραβεῖον τοῦτο εἰς τὸν νικητὴν κατὰ τὸν δάλιχον σταδιδρόμον μὴ εἰσαχθείσης παρ' ἡμῖν τῆς πυγμαχίας.

Ἰπποδρομίαι.

Ἡ Ἰπποδρομία, και οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν ἐν τῇ πλατείᾳ Λουδοβίκου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἤγειρε κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας ἐπὶ ὑψώματος ἀμφιθέατρον, χωρητικότητος πεντακοσίων προσώπων, πολυτελῶς κεκοσμημένον δι' ἐθνικῶν σημαίων κτλ. και ἐν τῷ μέσῳ ἔχον ὑψόμενον Βασιλικὸν

θρόνον. Ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἰπποδρομίας διωρίσθη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κ. Ε. Ράλλη Ὑπεπιμελητοῦ τοῦ Βασιλικῶ στρατοῦ, Προέδρου και τῶν μελῶν κ. κ. Ν. Μάνου λοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικῶ και διοικητοῦ τοῦ λόγου τῶν Σκαπανέων και Πυροσβεστῶν και Καλάρου Ἰλάρχου, ἧτις προεκήρυξε τὸν ἀγῶνα και τὰ ὀρισθέντα ἄθλα. Τὸ Στάδιον ἐσχηματίσθη διὰ πασσάλων και σχοινίων ὡσεὶδὲς και τὸ τέμμα ἐτέθη ἀπέναντι τοῦ θρόνου.

Ἡ ἡμέρα τῆς 2 Νοεμβρίου ἦν ἀληθῶς ἑαρινῆ. Ἀπὸ τῆς πρωίας γενικὴ κίνησις κατέλαβεν ἅπαντας τοὺς κατοίκους Ἀθηνῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης τάξεως και πάσης ἡλικίας. Ὅλη ἡ πεδιάς ὅλα τὰ πέριξ τοῦ σταδίου ἐκαλύπτοντο ὑπὸ θεατῶν ἐφ' ἀμαξῶν ἐπὶ ἵππων ἢ πεζῶν ποικίλως ἐνδεδυμένων ἢ κεκαλυμμένων.

Τὰ ἄθλα ἦσαν δύο· τὸ πρῶτον ἀπετέλου ἐν ζεύγος Ἀγγλικῶν πιστολιῶν 500 δραχμ. ἀξίας και τὸ δεύτερον ἐν βαλάντιον περιέχον 300 δρ.

Μετὰ τὴν ἔλευσιν τῶν βασιλέων ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸ μέσον οἱ τέσσαρες πρῶτοι ἀθληταὶ και κατετάχθησαν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως τῶν ἀπέναντι τῆς βαλθίδος δοθέντος δὲ τοῦ σημείου ἤλασαν και ὃ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀργυρόπουλος κομισάμενος τὸ ἄθλον και ἀνακηρυχθεὶς νικητὴς προσήχθη ἐνώπιον τῆς βασιλίσσης και ἔλαβεν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς τὸ ὠρισμένον βραβεῖον.

Μετὰ ταῦτα ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ στάδιον ἡ δευτέρα μερὶς τῶν ἀθλητῶν ἤλασε δὲ αὐτὴ ὁ Χρῆστος Βούλγαρης πρῶτος τῶν συναθλητῶν του καταλαβὼν τὸ τέμμα ἀνεκηρύχθη νικητὴς και ἔλαβεν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς τὸ βαλάντιον μετὰ τῶν 300 δραχμῶν.

*Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες.

Οἱ Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες ἐτελέσθησαν τὴν 15 Νοεμβρίου, ἐν ᾧ σταδίῳ και ἡ ἰπποδρομία ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν σειράν ὑπὸ τοῦ προγράμματος πλείστων ἐπίσης παρισταμένων θεατῶν και ὑπ' ὄψιν τῶν βασιλέων.

Οἱ νικῆσαντες ἀθληταὶ ἔλαβον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Προέδρου τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς τὰ ὀρισθέντα δι' ἕκαστον τῶν ἀγῶνων βραβεῖα.

Ἄδγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μεγαλειότατε
Εὐτυχῆς νομίζεται ἡ Πατρίς σήμερον διό-

τι πληροῦται τῇ βασιλικῇ προστασίᾳ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος και τῇ συνδρομῇ φιλοτίμου και γενναίου συμπολίτου τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, σκοπὸς ἱερὸς και ἐθνοφελῆς, ἧτοι ἡ ἐναρξίς γεωργικῶν τεχνῶν ἢ βιομηχανικῶν διαγωνισμῶν, ὧν ὁ πολιτισμὸς τῶν νεωτέρων ἐθνῶν, ὡς στοιχεῖον ἀναγκαιότατον τῆς ἀναπτύξεως τῶν κοινωνιῶν κατέδειξε.

Κατὰ τὴν πρῶτην εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς Ὑμετέρας Βασιλείας ὀργανωθείσα ἡ πατρίς προβαίνει σήμερον θαρραλέως εἰς τὸ στάδιον τῶν δημοσίων διαγωνισμῶν. Οὐδεὶς δύναται νὰ ψέξῃ αὐτὴν διὰ τὴν μικρὰν ταύτην βραδύτητα διότι τὰς πολλὰς και κινδυνώδεις πληγὰς τῆς μόλις ἠδυνήθη νὰ θεραπεύσῃ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα. Ἐὰν δὲ δὲν ἦτον ἡ πρώτη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ ὠφελίμῳ ἀμίλλῃ δύναται καὶ σήμερον νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι ἡ τελευταία.

Βεβαίως, Μεγαλειότατε, αὐτὴ ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐκθεσις εἶναι και μικρὰ ἢ ἀτελής· ἀλλ' οὐχ ἦττον δύναται νὰ θεωρηθῆ παρὰ πάντων, ὡς ἀριστος οἰωνὸς διὰ τὴν μέλλουσαν ἡμῶν πρὸς τὰς τέχνας και τὰς βιομηχανίας πρόδοον και τὸ σπέρμα, ἐξ οὗ μέλλει νὰ βλαστήσῃ τὸ μέγα και εὐκαρπον δένδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ὡς ὁ πρῶτος σπινθὴρ ὁ μέλλων νὰ ἐξανθήσῃ τὸ εὐγενὲς ὑπὲρ τῆς τῶν καλῶν ἀμίλλης δόξης. Διὰ ταύτης και τῶν ἐκ ταύτης πηγασόντων ἀποτελεσμάτων δὲν θέλομεν βεβαίως ἐλκύσει τὸν θαυμασμὸν τῶν συγχρόνων, ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι θέλομεν τοῦλάχιστον διεγείρει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μεταγενεστέρων.

Ἄδγος Θ. Ὁρφανίδου μέλους τῆς ἐπὶ τῆς ἐμψυχώσεως τῆς Ἐθνικῆς Βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος βεβαίως δὲν ἐπέδειξεν οὔτε μυθικὰ και ἐκπλήσσοντα πλούτη οὔτε ἀμίμητα βιομηχανίας ἀριστουργήματα· ἤνοιξεν ἐν εἰλικρινείᾳ τοὺς κόλπους του ἀφελῶς πως και ἐδειξεν ἀνευ προπαρσκευῆς τινος, ὅτι ἡ ἕως χθὲς δεδουλωμένη αὐτὴ γῆ δὲν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ νομισθῆ ἀδρανὴς πρὸς τὴν πρόδοον και τὰ καλὰ, ἐβεβαίωσεν ἐν βραχεῖ διαστήματι και δι' ὀλίγων μέσων κατώρθωσε διὰ τῆς φιλεργείας β,τι ἄλλοι δι' ἀδρῶν δαπανῶν και μετ' αἰῶνας ἠδυνήθησαν μόνον νὰ κατωρθώσῃσι και διεδήλωσεν εἰς τὸν ἐξηγυνησμένον κόσμον, ὅτι πρὶν παρέλθῃ πολὺς καιρὸς ἢ Ἑλλάς θέλει ὑψωθῆ διὰ τῆς φιλοπονίας τοῦ λαοῦ τῆς πρὸς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς κοινῆς ἀναπτύξεως και εὐημερίας, τὸ ὅποιον ὁ πολιτισμὸς μετὰ πόθου ἐπιδιώκει.

Ἡ φύσις τῶν ἐκτεθειμένων ἐν ταῖς ἐκθέσεσι προϊόντων μαρτυρεῖ τὴν ἔμφυτον ἐπίδοσιν καὶ τάσιν τῶν ἔθνων. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει ἡμῶν τὸ ἐν πέμπτον περίπου τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτεθέντων συνέκειτο ἐκ προϊόντων γεωργικῶν καὶ ναυτικῶν ἢ ἀναλογία αὕτη, ὡς μαγνητικὴ βελόνη δεικνύει ὁποῖός τις εἶναι ὁ πολικὸς ἀστὴρ ἡμῶν πρὸς ὃν εἶναι καλόν, νὰ τὰ κάνωμεν. Διότι αἱ κοινωνίαι προβαίνουν οὐχὶ μόνον ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν νέων τεχνῶν καὶ βιομηχανιῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τῶν ὑπαρχουσῶν. Ἀναντιρρήτως δὲ πρώτη τροφὸς ἡμῶν εἶναι ἡ γεωργία καὶ ἡ ναυτιλία, αἱ ἀντισταθμιζούσαι τὴν ζημίαν τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ῥέποντος εἰς παθητικὴν κατάστασιν Ἐμπορίου ἡμῶν.

Ἄλλ' οὐχ ἦττον ἀντεπροσωπεύθησαν ἐπαξίως ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τὰ διάφορα φυσικὰ προϊόντα καὶ αἱ διάφοροι βιομηχανίαι καὶ τέχναι. Τὰ δὲ μεταξὺ τὰ ὑδάματα τῆς Κύμης, τῆς Ὑδρας καὶ τῶν Καλαμῶν, τὰ βυρσοδεψικά ἔργα τῆς Σύρου, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ναυπλίας καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἡ μεταξὺ τῶν καταστημάτων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, Ἀνδρου καὶ Καλαμῶν, τὰ φέσια τῶν Ἀθηνῶν, τὰ ποικίλα καὶ πλούσια κεντήματα, οἱ τάπητες καὶ αἱ δοραὶ διαφόρων τῆς Ἑλλάδος μερῶν, αἱ προτομαί, τὰ γλυπτικὰ καὶ τὰ γραφικὰ ἔργα τῆς αἰθούσης τῶν ὠραίων τεχνῶν, μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ ἔθνος δὲν μένει ἄργον οὐδὲ ἀγευστον παντός καλοῦ καὶ χρησίμου, καὶ ὅτι ἀκούσθη τὴν εἰρηνικὴν ἀλλ' ἐντιμον ὁδόν, ἣν ἐχάραξεν αὐτῷ ὁ πολιτισμὸς, οἱ καλοὶ νόμοι καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς περιουσίας.

Ἐξ ὧν δὲ τῶν μαθημάτων, ἅπερ ἠρύσθη τὸ ἐκ πολλῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος συρρέυσαν κοινόν ὑπάρχει ἐν τῷ σπουδαιότερον καὶ τοῦτο εἶναι ὅτι ἐνώπιον τῆς βιομηχανικῆς ἀμιλλῆς ἢ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης σιγῶσι πάντα τὰ ἀνθρώπινα πάθη.

Β'. ΟΛΥΜΠΙΑΣ

1870.

Ἐκθέται.

Οἱ κατὰ τὴν Β' Ὀλυμπιάδα ἀποστειλαῖτες ἐκθέματα ἀνήλθον ἐν ὄλῳ εἰς 1167, ὧν 48 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ 497, ὁ τῶν Κυκλάδων ὑπὸ 172, ὁ τῆς Κερκύρας ὑπὸ 89, ὁ τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος ὑπὸ 79, ὁ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ὑπὸ 50, ὁ τῆς Εὐβοίας ὑπὸ 40, ὁ τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ὑπὸ 36, ὁ τῆς Λακωνίας ὑπὸ 36, ὁ τῆς Μεσσηνίας ὑπὸ 36, ὁ τῆς Ἀρκαδίας ὑπὸ 28, ὁ

τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὑπὸ 21, ὁ τῆς Κεφαλληνίας ὑπὸ 17, καὶ ὁ τῆς Ζακύνθου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ. Οἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τέλος ἀποστειλάντες προήρχοντο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Βραβίλας, Σμύρνης, Χίου, Ἀλεξανδρείας καὶ Ζάρας τῆς Δαλματίας. Μεταξὺ τῶν ἐκθετῶν συγκατελέγετο καὶ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας.

Ἑλληνοδίκαι.

Γ. Παπαδόπουλος, Α. Θεοφιλᾶς, Ι. Καρμπούκης, Ἄγγ. Βλάχος, Χ. Ν. Φιλαδελφίας, Ν. Μεταξᾶς, Ι. Ἀποστολόπουλος, Π. Κορωνάιος, Ι. Τσάτσος, Ν. Κορέσιος, Γ. Μαντζαεῖνος, Β. Βαλτινός, Γ. Χατζηρίλος, Χ. Εὐαγγελίδης, Π. Βαλσαμάκος, Α. Βουσάκης, Π. Βουγιούκας, Κ. Γ. Δουρούτης, Α. Χριστομάνος, Α. Ζωγράφος, Χ. Παλάσκας, Δ. Τουρνάκης, Δ. Σκαλιστήρης, Ἄλ. Βαρούγας, Δ. Σ. Βαρουξάκης, Δ. Δαλέζιος, Γ. Γεωργαντᾶς, Σ. Παπακωστόπουλος, Θ. Χελδράϊγ, Δ. Χαραλάμπης, Χ. Ζαχαρίτζας, Φ. Ἰωάννου, Γ. Ζωχιός, Α. Ι. Σοῦτσος.

Βραβεῖα καὶ ἔπαινοι.

Βραβεῖα κατὰ τὴν Β' Ὀλυμπιάδα ἀπενεμήθησαν ἐν ὄλῳ 597 καὶ ἔπαινοι 310 Ἐκ τούτων 12 χρυσᾶ Ἀ' τάξεως καὶ ἰσάριθμα Β. 87 ἀργυρᾶ Ἀ' τάξεως καὶ 133 Β' καὶ 353 χαλκᾶ. Χρυσᾶ Ἀ' τάξεως ἔλαβον οἱ ἐξῆς: Ἄθ. Δουρούτης, Λεωνίδας Δρόσης, Α. Ράλλης, Ιλ. Ροῦ, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Π. Καλουτᾶς, Ἐμ. Σαλοῦστρος, Ἰω. Κουρκουτάκης, Γ. Βασιλειάδης, ἡ Ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία Σύρου, ἡ Σχολὴ τῶν Τεχνῶν καὶ τὸ Ἀρσάκειον Παρθεναγωγεῖον.

Ποιητικὸς ἀγών.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων 20 λυρικῶν ποιημάτων, καὶ τῶν 11 δραματικῶν, κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν συγκεκριμένην ἐκ τῶν Γ. Γ. Παπαδοπούλου, Ι. Πανταζίδου, Θ. Γ. Ὀρφανίδου, Γ. Μιστριώτου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ Ν. Δραγούμη, μόναι αἱ δύο κωμωδίαι τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου *Γάμος ἔνεκα βροχῆς* καὶ *Γαμβροῦ πολιορκία* ἐκρίθησαν ἀξίαι τοῦ β' βραβεῖου, τοῦ ποιητοῦ αὐτοῦ στεφανωθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ, τὴν 29 Νοεμβρίου 1870, διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κατασκευασθέντος χρυσοῦ στεφάνου.

Γυμνικὸς ἀγών.

Οἱ ἀριστεύσαντες εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας:

Εὐάγ. Σκορδαρᾶς, Γ. Ευδέας, Χ. Ἀνα-

στάσης, Γ. Τσαντήλας, Π. Σκουπόπουλος, Δ. Πανταζίδης, Κ. Καραδμυλάκης, Γ. Κόκος, Δ. Λυπητέρης, Σ. Ἰωάννου, Π. Ντούρος, Ι. Ψύγας, Γ. Γαλύφος, Δ. Κασσανδρῆς, Θ. Ντρούγας, Π. Καναρέλλης, Θ. Παπαγεωργίου, Γ. Ἀνεστηρίδης, Ι. Βικιοπανόπουλος, Κ. Ντεφιτζῆς.

Λόγος Ὀλυμπιακὸς ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Φιλίππου Ἰωάννου καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας. Κατὰ τὴν 6. ἑορτὴν τῶν Ὀλυμπίων.

Ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς μετὰ μακροχρόνιον νέκρωσιν ἐξηγήθη κατὰ θεῖαν εὐδόκησιν ἐκ τοῦ πολιτικοῦ τάφου εἰς νέαν ζωὴν, εἶπετο κατὰ λόγον φυσικόν νὰ ἀναζήσωσιν ἐν αὐτῇ καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων θεσμίῶν καὶ δημοσίων ἰδρυμάτων ἐκεῖνα, ὅσα εἰς πλήρωσιν οὐχὶ ἐφημέρων ἀλλ' αἰετῶν χρειῶν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας ὁπωσδήποτε συντελοῦντα δεικνύονται εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος αἰετοτε χρῆσιμα. Ἀναζῶσι δὲ καὶ νῦν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες πρὸς τὸν νέον τῶν λαῶν βίον καὶ τὰς νέας τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις καὶ χρήσεις ἐπιτηδείως εὐθετημένοι.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους πανηγυρικοὺς ἀγῶνας πρὸς τοὺς καθ' ἡμᾶς τιθεμένους εὐρίσκωμεν οὐσιώδη τινὰ διαφορὰν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους προερχομένην ἐκ τούτου, ὅτι εἰς ἄλλα μὲν πράγματα ἀπενέμετο τότε ἡ μεγίστη ἀξία εἰς ἄλλα δὲ ἀπονέμεται νῦν. Κατὰ μὲν τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄνευ χρειῶν ἐπινοητῶν ἔζων φυσικώτερον καὶ ἀπλουστέραν ζωὴν καὶ ἦσαν ὑπὸ τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου δυσαγωγότεροι, χειροκρατικώτεροι δὲ καὶ ἐτοιμώτεροι εἰς χρῆσιν τῆς βίας ἢ ῥώμης καὶ τῶν σωματικῶν δυνάμεων ἢ ἀνάπτυξις εἶχεν φυσικῶ τῷ λόγῳ μεγίστην ἀξίαν, ὡς καθιστῶσα τὸν ἄνθρωπον ἐπιτηδειότερον καθ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ παντοίων κινδύνων νὰ σώζη, ὑπισχνούμενα δὲ εἰς τὸν ἔχοντα αὐτὰ κράτος καὶ δόξαν. Διὸ εἰς τὴν σωματικὴν ἀσκήσιν ἀπέβλεπον κυριώτερον οἱ πανηγυρικοὶ τῶν ἀρχαίων ἀγῶνες, ἡ δὲ ἐν αὐτοῖς νίκη καὶ ἡ ἔνεκα ταύτης ἀπονεμομένη δημοσία τιμὴ ἐνομιζέτο τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιθυμιῶν ὅρος ἀκρότατος, σπανιώτερον δὲ ἐτίθετο ἀγῶν μουσικῆς κιθαρωδίας καὶ ἀυλῆσεως.

Εἰς δὲ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους ὅτε διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ ἐξημέρωσις τῶν ἡθῶν προεχώρησεν, ἡ ἐννοία τοῦ δικαίου ἔλαβε πλειοτέραν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων δυνάμιν ἢ πρὸς εὐζωίαν βροτῆ καὶ ἡ σπουδὴ πρὸς παρασκευὴν τῶν μέσων αὐτῆς κινήθη, ἡ δὲ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς μηχανικῆς παρέχει καθ' ἡμέραν ὅπλα πολεμικὰ τελειότερα. Ἡ τέ-

χνη προεισδύουσα πάντοτε ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης καὶ ὀδηγουμένης ὑπὸ τῆς γνώσεως τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ τῆς σκοπίμου χρήσεως τῆς ταύτης δυνάμεως εὗρε μέσα νὰ δαμάσῃ τὴν ῥώμην, νὰ δεσμεύσῃ αὐτὴν εἰς τὸ θριαμβευτικὸν ἄρμα τῆς καὶ σύρῃ ὀπισθὲν τῆς ὅπως ποτὲ ὁ Ἀχιλλεὺς τὸ πτόμα τοῦ Ἑκτορος. Ἡ Βιομηχανία καταστᾶσα τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν ὁ πλοῦτος, ἡ ἰσχυρὴ καὶ ἡ δόξα ἐλκύει τὰ μέγιστα τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ διεγείρει τὴν ἀμιλλαν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους. Ἐντεῦθεν καταφαίνεται διατὶ οἱ δημοῖοι ἀγῶνες ἐδέχθησαν εἰς τὸν ἡμέτερον αἰῶνα νὰ ἀλλάξωσι καὶ ἠλλαξάν μορφήν καὶ κατεύθυνσιν. Ἐντεῦθεν ἔτι καταφαίνεται καὶ ἡ σύνεσις τοῦ αἰμνήστου ἰδρυτοῦ τῶν νέων παρ' ἡμῖν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ὅστις σκοπὸν αὐτοῦ κυριώτερον ἔθεσεν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καὶ τὴν δι' αὐτῶν προσαγωγὴν τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους. Κατανοήσας δὲ ὁ ἀνὴρ, ὅτι ἡ πρόοδος τῶν βιοποριστικῶν ἐπιτηδεύματων συναρτᾶται σφικτὰ μετὰ τῆς διανοητικῆς προόδου αὐτῶν ὥρισεν νὰ βραβεύηται κατὰ πᾶσαν Ὀλυμπιακὴν πανήγυριν ἐξαίρετόν τι φιλολογικὸν φιλοπόνημα καὶ προσέτι νὰ συντάσσεται ἐκάστοτε καὶ ἀπαγγέλλεται δημοσίᾳ λόγος Ὀλυμπιακὸς δηλωτικὸς τῆς διανοητικῆς τῶν Ἑλλήνων καθ' ἐκάστην Ὀλυμπιάδα προόδου.

Λόγος τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων κτλ. ἐπιτροπῆς Δ. Χριστίδου τὴν 14ην Μαρτίου 1871 ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς Ἐθνικῆς Ἐκθέσεως.

Ὅ,τι Κύριοι, πρέπει νὰ ἐπαναπαύῃ τὴν συνειδήσιν ἀπάντων εἶναι, ὅτι ἐπέτυχε πληρέστατα ἡ Ἐκθεσις ἐν τῇ κρίσει τοῦ λαοῦ καὶ ἀπόδειξις τρανὴ τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ μεγίστη συρροὴ τοῦ κοινῶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως καὶ ἡ πολυτρόπως ἐκδηλωθεῖσα παρ' αὐτοῦ εὐγνώμων ἐτυμηγορία· τούτου δ' ἔνεκα καὶ ἡ διάρκειά τῆς πανηγύρεως παρετάθη πέραν τοῦ Νοεμβρίου ἐπὶ εἰκοσιν εἰσέτι ἡμέρας.

Μαρτυρεῖ δὲ τὴν συρροὴν τοῦ λαοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν πωληθέντων εἰσιτηρίων ἀνερχομένων εἰς 17,648¹/₂ ἐκτὸς ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων ἄτινα ὑπὸ διαφόρους τίτλους, εἰσῆρχοντο καὶ ἐξήρχοντο δωρεάν.

Ὅστις ἐπισκέφθη οὐχὶ ἐπιπολαίως, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς, οὐχὶ ἀπαξ ἀλλ' ἐπανειλημμένως τὴν Ἐκθεσιν καὶ τὰ ἐκθέματα τοῦ 1870 πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ σπουδάσῃ ὅποια τις εἶναι ἡ βιομηχανία ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1870 ἐκεῖνος ἀναμφιβόλως ἐπέστη, ὅτι αἱ πρόοδοι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Α' Ὀλυμπιάδος εἶναι οὐ μόνον κατὰ πολὺ ὑπέρτεραι ἀλλὰ καὶ ἀξίαι θαυμασμοῦ.

Ἐν πρώτοις παρατηρήθη ὅτι ἡ εἰσαγωγή καὶ πολλαπλασιασμοὶ τῶν μηχανῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι μηχανῶν, καὶ ἡ εἰσαγωγή καὶ βελτιώσεις τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων τεχνῶν ἤρξθη σπουδαίως τὴν προσαγωγὴν τῶν τεχνικῶν προϊόντων, καὶ ἐξέτεινε τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν κατανάλωσιν αὐτῶν. Ἡ κατεργασία τῆς μετάξις ἀνωμολογήθη ἐφάμιλλος τῆς ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζομένης. Ἡ βαμβακλωστικὴ οὐ μόνον ἐπέδωκεν ἄλλ' εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σπουδαίαν κατανάλωσιν. Ἡ ἐπιπλοποιία παρέστη λίαν εὐπρόσωπος. Ἡ ταπητουργία ἔδωκεν ἔργα ἀξιόλογα. Ἡ μεταξοφαντικὴ ἐβελτιώθη οὐσιωδῶς, ὡς ἐκ τῆς βελτιώσεως τῆς μεταξοκλωστικῆς. Ἡ βυρσοδεψικὴ ἔλαβε σπουδαίας περιστάσεις. Ἡ σιδηρουργία ἔδειξεν ὅτι ἀνδρίζεται. Ἡ γεωργία ἐπεμψεν ἀξιόλογα προϊόντα τῆς γῆς. Ἡ ἐκθεσις τῶν μαρμάρων καὶ ἄλλων ὄρυκτων ἐθεβαίου τὸν ἐν τοῖς ἔγκρατοις τοῦ τόπου πλοῦτον δείγματα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κατεργαζομένης Ἑλληνικῆς σμύριδος πρὸς διαφόρους χρήσεις διήγειραν τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Ἡ τελειότερα κατασκευὴ τοῦ ἐλαίου, τῶν οἴνων, τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῆς ζαχαροπλαστικῆς ἀπασχολεῖ ἱκανὰ κεφάλαια καὶ ἀπέκτησε φιλοπόνους προσπάθειαι. Ἡ δένδρικομία καὶ φυτουργία υἰοθετῶν καθ' ἑκάστην φιλοπόνως καὶ ἐπιτυχῶς ἱκανὰ ξένα φυτοργήματα. Τὰ ναυπηγικὰ μας εὐρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Αἱ ὠραῖαι τέχναι ἐν αἷς διέπρεπον ἢ γλυπτικὴ καὶ ἢ ζωγραφικὴ καὶ αἱ ἐλευθέραι ἐν αἷς, προεῖχον, ἢ λιθοξοικὴ, ἢ τυπογραφικὴ, ἢ χυτοτυπικὴ, ἢ ἤλεκτροχαρτικὴ, ἢ χυτοτυπικὴ φωτογραφικὴ ἐκόσμου τὸ ἀξιόλογον τῆς Ἐκθέσεως θέαμα.

Γ'. ΟΛΥΜΠΙΑΣ

1875.

Ἐκθέται.

Κατὰ τὴν Γ' Ὀλυμπιάδα τοῦ 1875 ἐκθέται μὲν ἐσημειώθησαν 1200 ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ 72 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκθέματα δὲ 7997 ἐν ὅλῳ. Ἐκ τῶν ἐκθετῶν 370 ἦσαν ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, 63 ἐκ τοῦ τῆς Εὐβοίας, 48 ἐκ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, 14 ἐξ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, 44 ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, 10 ἐξ Ἀρκαδίας, 128 ἐκ Μεσσηνίας, 27 ἐκ Λακωνίας, 68 ἐξ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, 124 ἐκ Κυκλάδων, 148 ἐκ Κερκύρας, 32 ἐκ Κεφαλληνίας καὶ 63 ἐκ Ζακύνθου.

Ἑλληνοδίκαι.

Ἑλληνοδίκαι κατὰ τὴν Γ' Ὀλυμπιάδα ἐγένοντο οἱ ἑξῆς: Ν. Δραγοῦμης, Δ. Τουρνάκης, Γ. Νικολαΐδης, Α. Κουμάς, Γ. Ν. Μαντζαβίνος, Α. Ρομπέρτος, Χ. Ν. Φιλαδέλφους, Δ. Σ. Σταῦρος, Β. Σταυρόπουλος, Ἰω. Ἀποστολόπουλος, Χ. Βέλκερ, Π. Ὀριγώνης, Ἐμ. Δραγοῦμης, Ι. Τσάλης, Ν. Καλλιπερής, Κ. Γ. Δουρούτης, Α. Χρηστομάνος, Λιζιέρης, Ε. Τσίλλερ, Δ. Ι. Τασούλης, Κ. Κασσαβέτης, Τσέρνοβιτς, Δ. Τασούλης, Χ. Ζαχαρίτσας, Ε. Πονηρόπουλος, Migliorali, C. P. Merlin, Π. Θεολόγος, Δ. Μαλανδρινός, Μ. Ρότσιλδ, Α. Γεωργαντάς, Α. Θεοφιλάς, Σιάουμπερλιγκ, Ἐουλικ Μουσουλάνης, Ν. Τσαμάδος, Σ. Γιαλούσης, Ν. Νικολαΐδης, Ι. Ζωχιός, Σ. Μόστρας, Δ. Διγενής, Γ. Γαϊδεμπεργερ, Β. Λάντσας, Α. Δρόσης, Φ. Ἰωάννου, Α. Βουσάκης.

Βραβεῖα καὶ ἔπαινοι.

Κατὰ τὴν Γ' Ὀλυμπιάδα ἀπενεμήθησαν ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος 578 βραβεῖα, ὧν 8 χρυσᾶ ἄ. τάξεως, 33 ἑ'. 87 ἀργυρᾶ ἄ. καὶ 188 ἑ'. τάξεως, 263 χαλκᾶ, 6 βραβεῖα χρηματικὰ ἀνερχόμενα εἰς δρ. 2,265 καὶ 266 ἔπαινοι. Ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος βραβεῖα 638 ὧν χρυσᾶ ἄ. τάξεως 10, ἑ'. 34, ἀργυρᾶ 103, ἑ'. 205, χαλκᾶ 286, χρηματικὰ βραβεῖα 6 ἐκ δρ. 2265 καὶ ἔπαινοι 285.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου, ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς Γ'. Ὀλυμπιάδος τὴν 4 Μαΐου 1875.

Ἡ ἡμετέρα λοιπὸν πανήγυρις καὶ ἐκθεσις, εἶναι ἐθνικὴ καὶ αὐτὸς ὁ τίτλος τῇ ἐδόθη διότι περιορίζεται εἰς τὰ προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς διανοίας, καὶ ἐργασίας· κατ' αὐτὴν μόνον περὶ ἡμῶν αὐτῶν ὀφείλομεν νὰ κρίνωμεν. Καὶ τῷ ὄντι εἰς τὰ ἡμέτερα Ὀλύμπια τῆς τρίτης ταύτης περιόδου πρόκειται ν' ἀνακαλύψωμεν ποῖον διάστημα προόδου διήνυσε τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος κατὰ τὸ 1859 μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ 1870 καὶ κατόπιν ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς παρουσίας.

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐθνικῇ ἐκθέσει ἀναγνωρίζεται ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ὅτι δὲν ὑποβάλλει ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κοινοῦ ἔργα μεγάλα ἢ πολλὰ ἢ ὅλως τέλεια ἢ ἄλλα τῶν ἐν τῷ τόπῳ παραγομένων, ὑποβάλλει ὅμως τοιαῦτα ὅποια ὁ βραχὺς καὶ πολυτάραχος πολιτικὸς ἡμῶν βίος καὶ ὁ τῆς ἐλευθέρως ἐργασίας ἦτο δυνατὸν νὰ παραγάγῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ γνωρίζει ὅτι ὑπολανθάνουσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τέ-

χναι τινὲς ἐκ παραδόσεως, ὧν τὰ ἔργα εἰσέτι δὲν ἐγένοντο κοινῶς γνωστά. Ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ δραστηρία φιλοπονία, προσόντα ἀδιαφιλονέκητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀρκοῦσι μόναι ἀνευ τῆς συμμαχίας τοῦ χρόνου.

Πρὸ εἰκοσι τριῶν ἐτῶν ἐνεκαινίσθη ἡ πρώτη παγκόσμιος ἐκθεσις ἐν Λονδίῳ, ἢ Ἑλλάς τότε μόλις εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται γεωργικῶς, οὐδεμίαν δὲ βιομηχανία ἀξία λόγου εἶχεν εἰσέτι ἐγκατασταθῆ ἐν αὐτῇ· περιανήγαγε μολοντοῦτο πᾶν ὅ,τι ἡ μονότονος γεωργία τῆς, ἡ πατροπαράδοτος οἰκιακὴ βιομηχανία τῆς καὶ ἡ ὠραία φύσις τῆς ἠδύναντο νὰ προσφέρωσι καὶ ὅμως εὐπρόσωπος ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν ἀποκομιζουσα βραβεῖα ἀντάξια τῆς ἐν σπαργάνοις ἐπιούσης γεωργικῆς καὶ βιομηχανικῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ τέχνης. Ἐκ τούτου ἐνθαρρυνθεῖσα παρέστη προθυμότερα ἢ Ἑλλάς εἰς τὴν μετὰ τρία ἔτη κατὰ τὸ 1855 πρώτην παγκόσμιον ἐν Παρισίοις ἐκθεσιν δι' ἔργων πλειότερων πλειότερα τῶν ἐν Λονδίῳ λαβοῦσα βραβεῖα. Ἐπῆλθε μετ' ὀλίγον τοῦ αἰδιδίμου ἰδρυτοῦ τῶν ἡμετέρων Ὀλυμπίων ἡ εὐεργετικὴ πρὸς τὸ ἔθνος ἀπόφασις καὶ εἰς τὴν πρώτην κατὰ τὸ 1859 πανήγυριν αὐτῶν εἶδομεν ἔργα φιλοτιμοῦ φιλοπονίας. Ἐκεντήθη ἐπὶ μᾶλλον ἐκ τούτου ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία καὶ θαρραλεώτεροι καὶ προοδευτικώτεροι παρέστημεν αὐθις εἰς τὰς δευτέρας ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις παγκόσμιους ἐκθέσεις τῶν 1862 καὶ 1867 ἔτι δὲ πλουσιώτεροι εἰς τὰ κατὰ τὸ 1870 ἡμέτερα Ὀλύμπια καὶ τελευταῖον εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ τὸ 1873 παγκόσμιον. Ἡ Ἑλλάς λοιπὸν δὲν ἀπηλείφθη ἐξ οὐδεμιᾶς τῶν παγκοσμίων ἐκθέσεων· ἐν διαστήματι δὲ εἰκοσιν ἐτῶν παρέστη εἰς πέντε παγκοσμίου ἐκθέσεις καὶ εἰς τρεῖς αὐτῆς ἐθνικῆς μετὰ τῆς παρουσίας.

Λόγος Ἀκαδημαϊκὸς περὶ τῆς Πνευματικῆς προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Κατὰ τὴν Γ' Ὀλυμπιάδα (1871—1875). ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 4 Μαΐου 1875 ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ Ἀνδρέου Ἀναγνωστάκη Καθηγητοῦ ἐν τῷ ἔθν. Πανεπιστημίῳ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Θεολογία.

Ἐν τῇ Θεολογίᾳ, τὰ κυριώτερα ζητήματα, περὶ ἃ ἐδέησε νὰ ἀκολουθῶσι πρωτοτύπως οἱ μετ' ἡμᾶς Θεολόγοι ἦσαν κανονικοί, ἐν οἷς καὶ διέπρεψαν οἱ αἰδιδίμοι Οἰκονόμος Φαρμακίδης καὶ Μισαήλ. Εἰς δύο προπάντων κατέγειναν πρακτικώτερον ἀφορῶντα τὸ μὲν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκκλησίας τοῦ αὐτονόμου Ἑλληνικοῦ βασιλείου, τὸ δὲ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν σχέσεων αὐτῆς πρὸς τὸ κράτος. Καὶ ἐκεῖνο μὲν ἐλύθη ὀριστικῶς τοῦτο δὲ μένει εἰσέτι ἐκκρεμὲς οὐδὲ ὠρίμασεν ἱκανῶς ἵνα φθάσῃ εἰς

φύσιν ἀναμφισβήτητον. Καὶ τὸ περὶ ὄρκου δὲ τῶν κληρικῶν ζήτημα ἔδωκεν ἀφορμὴν σπουδαίων διατριβῶν.

Φιλοσοφία.

Τῶν φιλοσοφικῶν προϊόντων ἐξαίρετον δείγμα παρέχει ἡ τρίτη Ὀλυμπιάς, τὰς «Περὶ Βλυσσίου καὶ Θεοφάνους μελέτας καὶ εἰκασίας» τοῦ Μ. Ρενιέρη, ὠραίας σελίδας ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας.

Νομικὴ.

Αἱ νομικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι εὗρον ἐν Ἑλλάδι παρθένον γῆν εἰς νομοθεσίαν σύμφωνον πρὸς τὰς νεωτάτας αὐτῶν προόδους.

Κατ' ἐξοχὴν πρωτοτύπου μελέτης θέμα κεῖται πρὸ ποδῶν ἢ θεωρία τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, θεωρία οὐ μόνον ἔχουσα τὰς πηγὰς καθαρῶς ἑλληνικὰς ἀλλὰ καὶ ἀποτελοῦσα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἀγνωστον γινώσκον. Τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου δικαίου τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐκλεκτοτέρας πραγματικὰς τῶν ἀρχαίων ἐρμηνευτῶν ἀνέλιξαν καὶ ἐξέδωκαν μετ' ἀξιολόγου εἰσαγωγῆς ὁ Μιχαὴλ Πουλῆς καὶ ὁ Ι. Ράλλης ποιήσαντες ἔργον ἀναγκαιότατον. Τῆς καθηγητοποιήσεως δὲ τοῦ νέου τούτου κλάδου τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, δοκίμιον ἀφορῶν εἰς ἐν τῶν κυριωτέρων αὐτῶν κεφαλαίων ἐξεδόθη νεωστὶ ἢ «Περὶ ἱερατικῆς ἐξαιρέσεως» πραγματικὰ τοῦ Ἰωάννου Εὐταξίου Παππαλοῦκα.

Οἱ δημοσιολόγοι ἠσχολήθησαν μετὰ ζήλου εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἐλευθερωτέρων ἐπιστημονικῶν ἰδεῶν πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος· παράδειγμα αἱ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ι. Σούτσου ἐκδιδομένη νεωστὶ «Πλουτολογικαὶ μελέται» παρὰ διατριβῶν ἠθικοπολιτικῶν ἀξιολόγων διὰ τε τὸ ἐπίκαιρον αὐτῶν καὶ τὸν κοινωφελεῖ σκοπὸν, εἰς ὃν ἀφορῶσι.

Ἰατρικὴ.

Ἐκτὸς δὲ τὰ τέως ἱατρικὰ προϊόντα εἰδικαί μελέται περὶ ἐπιχωριάζοντά τινα πάθη, οἷα ο ἐλιγενεῖς, ἰδίᾳ δὲ οἱ κακοήθεις λεγόμενοι πυρετοί, ἢ ἐν νήσοις τισὶ τοῦ Ἰονίου πελάγους ἐνδημιῶσα πελλάγρα, τὰ πάθη εἰς ἃ ἰδιαζόντως ὑπόκεινται οἱ παρ' ἡμῶν πολυάριθμοι ἄλιεις τῶν σπόγγων κτλ. ἱατρικαὶ τοπογραφίαι καὶ κλινικαὶ παρατηρήσεις περὶ ἐπιδημικά τινα πάθη οἷον ἐξανθηματικὸς τύφος, ὁ μηνιγγαίος λοιμὸς, ἡ ὕστερις, ἡ ὀστρακία, ἡ χολέρα κτλ. δοκιμασίαι νεωτέρων τινῶν θεραπευτικῶν καὶ χειρουργικῶν ἀγωγῶν ἢ τροποποιήσεις αὐτῶν ἢ καὶ ἐφευρέσεις τινὲς πρωτότυποι περιγραφαὶ σπανίων νοσηρῶν περιπτώσεων φυσιολογικὰ τινα πειράματα καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐπὶ πᾶσι δὲ

τούτους οὐ μόνον ἐξ ἐπιστημονικῶν διαφόροι, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἔθνικόν καθήκον. Ἄλλὰ καὶ μελέτην περὶ εὐεξίας καὶ μακροβιότητος παντὶ προσιτὴν καὶ λυσιτελεῖ ἀνέγνω, ὡς ἐνθυμείσθε, ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Μακρινᾶς, ἀξιολόγου ἰδίως διὰ τὴν ὕλην τὴν συλλεγμένην ἐκ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν συγγραμμάτων.

Φυσικὰ καὶ μαθηματικὰ ἐπιστήμια.

Ἐν δὲ ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις ἔχει εἰς δεξιὴν ἢ τρίτην ὀλυμπιάς δύο σειρὰς ἐξαιρέτων ἐργασιῶν· καὶ πρῶτον ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαθηματικὰ ἀνάλεκτα» ἐξέδωκεν ἐν Ἀθήναις ὁ καθ. κ. Κ. Νικολαΐδης σειράν πρωτοτύπων διατριβῶν ἀναγομένων εἰς διαφόρους κλάδους τῆς ὑψηλῆς καθηγητικῆς.

Δεύτερον, ὁ διευθύνων τὸ Ἀθηνῆιον ἀστεροσκοπεῖον κ. Ἰούλιος Σμίθ, ἐποίησε καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην πολλὰς σπουδαίας ἐρεῦνας καὶ ὀνομαστὶ παρατηρήσεις τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, ἧς ἀπεικονίσθησαν διάφορα μέρη καὶ ἐγράφη ὁ πίναξ πλανητῶν τινῶν καὶ τῶν ἐπιτειλάντων κομητῶν ἐκλείψων διακτόνων ἀστέρων τῶν φαινομένων τοῦ λυκαυγοῦς τοῦ ζωδιακοῦ φωτός καὶ τοῦ βορείου σέλους, πρὸς δὲ παρατηρήσεις πολλῶν ἀστέρων ὡς πρὸς τὴν ἔντασιν τοῦ φωτός καὶ τὸ χροῖμα.

Φυσιογραφία.

Ἐκ τῶν φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν ἐγγωρίους καρποὺς ἀπήνεγκε πρὸ πάσης ἄλλης ἢ Βοτανικῆ χάρις ζήλου τῶν Θεοδώρου Ὀρφανίδου καὶ Θεοδώρου Χιλδράϊγλ.

Γραμματολογία.

Ἦπερ πᾶσαν ἄλλην ἐπιστήμην ταχίστην καρποφορίαν ὑπέσχετο ἡ γραμματολογία, τὸ μὲν διότι εἰς ἐρμηνείαν καὶ κρίσιν τῶν ἑλληνικῶν ἀριστογραφημάτων οὐδεὶς ὁ ἀρμοδιώτερος ἡμῶν τῶν τετραμμένων ἐν τῇ Ἑλλάδι φωνῆ, τὸ δὲ καὶ διότι ἡ ἀναδίφησης τῶν προγονικῶν κειμηλίων εἶναι πρὸς πάντα Ἑλληνα χαιρεστάτη ἀναψυχὴ τοῦ νοῦς.

Ἐκ τῶν γραμματολογικῶν προϊόντων ἀρκετὸν εἶναι νὰ παραθέσω δύο ἐξαιρέτα δείγματα τὰ ἐξῆς. Ἐν ὀψιγόνῳ βιβλίῳ ἐπεχείρησε ν' ἀποδείξῃ τὴν πρωτοφανῆ γνώμην ὅτι οἱ λόγοι τοῦ Ἰσοκράτους δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐν ἑκάστῳ θέμα πραγματικὸν μόνον, ἀλλὰ συγγραμματα τεχνικὰ περιλαμβάνοντα ἐν εἴδει παραδειγμάτων ἐντέχνως συνερραμμένων τοὺς ἀπορρήτους βητορικούς κανόνας τοῦ μεγάλου ἐκείνου διδασκάλου τῆς τέχνης.

Ἱστορία.

Εἰς ἱστορικὴν δημιουργίαν ἐκείτο πρὸ ποδῶν αἱ δύο πρῶται πράξεις τοῦ νεωτέρου ἡμῶν ἔθνικου δράματος, ἡ πολιτικὴ ἀναβίωσις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἐπάνοδος ἐπτὰ πιθανῶν θυγατέρων. Καὶ ἐκείνην μὲν ἰσόρησαν ἀπὸ μνήμης πολλοὶ μάλιστα δὲ οἱ ἀοίδιμοι Τρικούπης καὶ Φιλήμων, εἰς δὲ τὴν ἱστορίαν τῶν κατὰ τὴν ἐπτάνησον, ἐξαίρετον ὕλην παρέχουσι τὰ νεωστὶ ἐκδιδόμενα «Ἀπομνημονεύματα» τοῦ Κ. Λομβάρδου.

Πρὸ παντὸς ὅμως διέφερε τῇ νέᾳ ἡμῶν ἱστορίᾳ, ἡ ἀκριβολογία τῶν κρίσεων τῶν συνδεόντων αὐτὴν ἀνευ διακοπῆς μετὰ τοῦ ἀρχαίου συνδέσμου. Ἡ ἱστορικὴ δὲ αὕτη ἐνότις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶναι ἡ κεφαλαιώδης ἰδέα τῆς συγγραφῆς ἣν ἐπέγραψε νεωστὶ ὁ καθηγητὴς κ. Παπαρρηγόπουλος.

Ἐκ τῆς τροχάδην ταύτης ἐπαύξως προκύπτει πιστεύω τὸ πόρισμα ὅτι ἡ νεωτέρα ἡμῶν ἐπιστημονικὴ δραστηριότης δὲν εἶναι ὡς ἐλογίσθη ἀπλῶς μετοχρευτικὴ. Ἐξ ἐναντίας καθ' ὅσον αἱ πρῶται πνευματικαὶ τοῦ ἔθνους ἀνάγκαι πληροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦς ἀλλοδαπῶν προϊόντων τρεπόμεθα εἰς παραγωγὴν ἰδίων καρπῶν.

Ἠ οἰήσεις.

Μεταξὺ τῶν πρῶτων διαπρέπει κατὰ τὴν τολμηρὰν κάποτε δὲ καὶ παράβολον φαντασίαν ὁ Δευκάδιος βαψφῶδης τῶν ὀρεσιβίων πολυμιστῶν τῶν προοιμισιάσάντων τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους ἀνάστασιν ὁ Σαμουὴλ καὶ ὁ Ἀστραπόγιαννος εἶναι ἴσως οἱ ἠρωϊκώτεροι φθάγονοι τῆς δευτέρας ἡμῶν ποιητικῆς γενεᾶς. Καὶ αὐτῆς ἐτι τῆς εὐτραπέλου ποιήσεως τὰ εὐοσμότερα ἄνθη ἀνέτειλαν ἐπὶ τῶν θερμῶν ἐκείνων ἡμερῶν. Τὴν σοβαρὰν τοῦ θανάτου σκέψιν τὴν ὁποῖαν ὁ ποιητὴς κατώρθωσε νὰ φαιδρύνῃ ἤθελε φθονήσῃ ὁ Χριστόπουλος ἂν εἶχε γολὴν ἢ χελιδὼν τῆς Μακεδονίας, διότι ὁ Τανταλίδης ἐγραφε ἐν ἡμέραις καθ' ἃς ὁ γέλως δὲν εἶχε φθάσει νὰ ἀπολιθωθῇ ἐπὶ τῶν χελιδῶν. Περίεργον! Αἱ μελωδικώτεροι ἀηδόνες τοῦ ἀναθάλλοντος Παρνασσοῦ ἀπεδήμουν ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Πελάγους τοῦ Ἰονίου.

Τὸ γενικώτερον ὅμως συμπέρασμα τῆς προχειροῦ ταύτης μελέτης εἶναι ὅτι ἐν ταῖς πνευματικαῖς ἐπιδόσει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κινεῖται οὐχὶ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ θαδίζον σκοπίμως ἐν συνειδήσει τῆς ἰσχύος καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς εὐρείας αὐτοῦ ἀποστολῆς. Ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, ἐκ μιᾶς ἰδέας ὀρμῶνται ἅπασαι αἱ κινήσεις αὐτοῦ αἱ διανοητικαὶ καὶ εἰς αὐτὴν ἐπιστρέφουσι πανταχόθεν.

Δ'. ΟΛΥΜΠΙΑΣ

1888

Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν εἴκοσι καὶ ἐννέα ἐγκαινιζεταὶ σήμερον ἐπ' ἀγαθῆς ταῖς ἐλπίσιν ἡ Ἐκθεσις προϊόντων τῆς Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Βιομηχανίας, Καλλιτεχνίας, καὶ τῆς ἐν γένει ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας, ἐτι δὲ καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, σὺν αὐτῇ δὲ ἀγονταὶ τὸ τέταρτον τὰ Ὀλυμπικὰ συνιστάμενα εἰς πανήγυριν δημοτελῶν ἐγῶνων, διδασκαλικῶν ἑλληνικῶν, δραμάτων, ἐκτέλεσιν ἑλληνικῶν μουσουργημάτων.

Τὸ ὄραϊον μέγρον, ὅπερ ἡ μεγαλοδωρία τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα καὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ ἐξαδέλφου καὶ ἐντολοδόχου Κωνσταντίνου ἀνήγειραν μετὰ περισσῆς δαπάνης, ἐγείρεται ἤδη μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλον παρὰ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ ἄλλοτε οἱ ἀνὰ πενταετίαν ἀγωνεῖς τῶν Ἀθηναίων ἐτελοῦντο, ἀπέναντι τῶν ἐρείπιων τοῦ Ὀλυμπίου, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ ἐγκαινία αὐτοῦ τελοῦνται μεθ' ὅλης τῆς εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν ἔργον ἐμπρεπούσης λαμπρότητος, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Βασιλέων, τῶν Ἡγεμονικῶν ξένων καὶ τοῦ ἐπιζόντος τῶν ἰδρυτῶν Κωνσταντίνου Ζάππα. Χαρὰ ἀνυπόκριτος καὶ ζωηροτάτη καταλαμβάνει ἅπαντα τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου. ἄτε ἐγκαινιζομένης δι' αὐτοῦ νέας περιόδου προσόδου καὶ λαμπρότητος διὰ τὴν βιομηχανίαν ἡμῶν. Δι' αὐτοῦ ὁ σκοπὸς τῶν ἰδρυτῶν ἐντελέστερον θὰ πληρωθῆται, τὰ Ὀλύμπια θὰ ἀγωνταὶ ἰκέον εἰς τὴν τακτὴν αὐτῶν ἡμέραν καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ τεχνίτης θὰ ἐργαζονται μετὰ πλείονος ζήλου καὶ φιλοκαλίας ἐπὶ τῇ παραγῶν ἰδέᾳ, ὅτι ἡ ἐργασία αὐτῶν δεόντως θέλει ἐκτιμηθῆ καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν δὲν θὰ μὲν ἀσημον.

Ἀγνοοῦμεν, ἂν ἡ ἐγκαινιζομένη Ἐκθεσις θὰ εἶναι λαμπροτέρα καὶ πλουσιωτέρα τῶν προηγουμένων, ἀναμφιδύτως ὅμως θὰ καταδείξῃ τὴν συντελεσθεῖσαν πρόδον ἐν ἀπκαί τοῖς κλάδοις τῆς βιομηχανίας, γεωργίας καὶ καλλιτεχνίας, πρὸ ἡμῶν κατὰ τὸ δεκαπενταετίαις περίπου διάστημα ἀπὸ τῆς τελευταίας, καὶ θὰ χρησιμεύσῃ, ὡς σχολεῖον εἰς τοὺς κυβερνῶντας καὶ εἰς τοὺς βιομηχάνους καὶ παραγωγούς, ἐν ᾧ οὗτοι θὰ διδασκῶσι τί παράγει ὁ τόπος ἡμῶν, τίνας κλάδους τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἀνοῦσαι, τίνας θεῶν νὰ ὑποστηρίξωσι τελειοποιούμενοι καὶ τίνας δεῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι, ἄτε ἀσύμφοροι ὄλωσι. Ἡ δ' ἐπισκόπησις αὐτῆς τῆς ὕλης τοῦ ἔθνους καταστάσεως εἶναι τοσοῦτο

μᾶλλον ἀναγκαῖα, ὅσῳ ἐπέρχεται κατ' αὐτὴν τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰκοσιπενταετοῦς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Δ', καθ' ἣν τοσαῦτα ἀγαθὰ τῇ χώρᾳ ἡμῶν προσεγένοντο.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ζαππεῖου μεγάρου καὶ τῆς ἐνάργειος τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1858 Β. διάταγμα περὶ συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων, τὰ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1885 καὶ 1 Ὀκτωβρίου 1886 Ἡμέτερα διατάγματα καὶ τὸν Δ' Ἰ. νόμον τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1888 τελεσθήσονται τὰ ἐγκαινία τοῦ δαπάνη τῶν Ἐθνικῶν Ἐργετῶν Εὐαγγέλου καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀνεγερθέντος Ζαππεῖου μεγάρου καὶ ἡ ἑναρξίς τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ, ἡ κατὰ τὴν δικηθῆτην τοῦ ἀοιδίμου Εὐαγγέλου Ζάππα ἐντεταλμένη τὰ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπίων, θέλει ἐπιμεληθῆ τῆς διεξαγωγῆς τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα τελεσθήσονται.

α') Ἐκθεσις τῶν προϊόντων τῆς γεωργίας, κτηνοτροφίας, βιομηχανίας, καλλιτεχνίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐν Ἑλλάδι ἐργασίας, ἐτι δὲ καὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἢ διανοητικῶν προϊόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν.

β') Πανήγυρις δημοτελῶν ἀγώνων.

γ') Διδασκαλὶα ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἑλληνικῶν δραμάτων.

δ') Δραματικὸν διαγωνισμὸν, ἔχον τὴν ὑπόθεσιν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαίας, μέσης ἢ νεωτέρας μέχρι τοῦ 1829 ἱστορίας, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ἐκτελεσθήσονται δὲ καὶ πρωτότυπα ἑλληνικὰ μουσουργήματα.

Ἄρθρον 4. Αἱ τελεταί, οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ ἐκθεσις θέλουσι διαρκέσει μέχρι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐκθεσις ὅμως δύναται νὰ παραταθῆ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπὶ μακρότερον χρόνον.

Ἄρθρον 5. Τὰ τῶν βραβείων ἐν γένει καὶ

των διανοητικῶν διαγωνισμάτων θέλουσι κανονισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίῳ προγράμματι, τηρουμένων ἀπαρεγκλίτως τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης.

Ἀρθρον 6. Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς αὐτὴν ἔργου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δαπανήσῃ ἐκ τῆς ἐν τῷ ταμείῳ αὐτῆς χρηματικῆς περιουσίας δραχ. 150,000 ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀυξήσεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἀρθρον 7. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴν ἐπιτρέπεται νὰ συστήσῃ κεντρικὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, διορίσῃ κατὰ τόπους ἐπιτρόπους ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀποστείλῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας εἰδικούς ἀντιπροσώπους καὶ προσλάβῃ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν.

Ἀρθρον 8. Δι' εἰδικῶν κανονισμῶν ἢ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ θέλει κανονίσει λεπτομερῶς τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμένων.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἰπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1888.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ἰπουργοὶ

Κ. ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ, Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ, ὥρισε τὰ ἐξῆς βραβεῖα:

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α'.

Χρυσῆ 4. Ἀργυρῆ 12. Χαλκῆ 24. Ἐπαινοὶ 36.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β'.

Χρυσῆ 6. Ἀργυρῆ 13. Χαλκῆ 36. Ἐπαινοὶ 48.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'.

Χρυσῆ 1. Ἀργυρῆ 3. Χαλκῆ 6. Ἐπαινοὶ 9.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ'.

Χρυσῆ 4. Ἀργυρῆ 12. Χαλκῆ 24. Ἐπαινοὶ 36.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'.

Χρυσῆ 6. Ἀργυρῆ 30. Χαλκῆ 60. Ἐπαινοὶ 100.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΣΤ'.

Χρυσῆ 6. Ἀργυρῆ 25. Χαλκῆ 50. Ἐπαινοὶ 80.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ζ'.

Χρυσῆ 3. Ἀργυρῆ 9. Χαλκῆ 20. Ἐπαινοὶ 50.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Η'.

Χρυσῆ 10. Ἀργυρῆ 30. Χαλκῆ 90. Ἐπαινοὶ 150.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Θ'.

Χρυσῆ 4. Ἀργυρῆ 12. Χαλκῆ 24. Ἐπαινοὶ 36.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ι'.

Χρυσῆ 5. Ἀργυρῆ 15. Χαλκῆ 30. Ἐπαινοὶ 50.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΑ'.

Χρυσῆ 4. Ἀργυρῆ 12. Χαλκῆ 24. Ἐπαινοὶ 36.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΒ'.

Χρυσῆ 6. Ἀργυρῆ 12. Χαλκῆ 20. Ἐπαινοὶ 30.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΓ'.

Χρυσῆ 8. Ἀργυρῆ 24. Χαλκῆ 40. Ἐπαινοὶ 80.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΙΔ'.

Χρυσῆ 6. Ἀργυρῆ 20. Χαλκῆ 30. Ἐπαινοὶ 50.

Ἐφευρέσεις.

Ἐπαρίστανται τοῖς Ἑλληνοδίκαις ἢ ἀπονομῇ ὄσων καὶ οἰωνοδήποτε βραβεῖων.

Ἀγῶνες τελεσθησόμενοι ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ ὀρίζει, ὅπως ἀπονεμηθῶσι τοῖς ἀριστεύουσιν εἰς τοὺς τελεσθησόμενους ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ ἀγῶνας βραβεῖα κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας διακρίσεις.

Εἰς τὸ στάδιον πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν δόλιχον πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 180. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν δρόμον μετ' ἐμποδίων πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸ τριπλοῦν ἄλμα πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸ ἄλμα μετὰ δρόμου ἐπὶ ἐραλτηρίου πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ὑπὲρ σχοινίου πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25.

Εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ὑπὲρ σχοινίου πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος, τοῦ βατῆρος ὄντος ὠστικῷ. Πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὴν δισκοβολίαν πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὴν λιθοβολίαν εἰς μῆκος, καθ' ὃν τρόπον εἰθίσται πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὴν ἀναρρίχῃσιν ἐπὶ ἰσθμῶν πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὴν ἀναρρίχῃσιν ἐπὶ κάλω πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὴν ἄρσιν βάρους δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ διὰ τῆς μιᾶς πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 25. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὰ γυμνάσια ἐπὶ μονοζύγου καὶ διζύγου πρῶ-

ΕΚΘΕΤΑΙ ΤΩΝ 4 ΟΛΥΜΠΙΑΔΩΝ

Α'	Β'	Γ'	Δ'
1116	1147	1272	1322

ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ

Μετὰ τὴν μεγάλην δωρεάν τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλου Ζάππα ἡ Κυβέρνησις προέβη εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ καταλλήλου χώρου πρὸς οἰκοδομὴν τοῦ Μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐγένετο σκέψις νὰ οἰκοδομηθῇ αὐτὸ ἐπὶ τῆς τότε ἐρήμου καὶ ἐλευθέρως περὶ οἰκοδομῶν πλατείας τοῦ Λουδοβίκου, ἐν ἣ ἐκτίσαν νῦν τὸ Θέατρον, ἀλλ' εἶτα θεωρηθείσης τῆς θέσεως ταύτης ἀκαταλλήλου, ἐπρωτιμῆθη ἡ μεταξὺ τῶν στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τοῦ Βασιλικοῦ κήπου, τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀπτικοῦ καὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας. Ὁ ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων χώρος ἀνέρεχεται εἰς 80.000 τετραγωνικὰ μέτρα, ὧν περὶ τὰς 6.000 κατέχει τὸ Μέγαρον τὸ δ' ἐπίλοιπον μετεβλήθη εἰς κήπον. Εἰς τὸν ἀνήκοντα δ' εἰς τὸ Ζάππειον χώρον περιλαμβάνεται καὶ ἡ οἰκία τοῦ Ὀρφανίδου, τὸ τῶν διαμαρτυρομένων νεκροταφεῖον, τὸ Γυμναστήριον καὶ ὁ κήπος τοῦ «Ἀπόλλωνος». Ὅταν δὲ καὶ ταῦτα παραληφθῶσι καὶ μεταβληθῶσιν εἰς κήπον, καὶ Ἀθῆναι θ' ἀποκτήσωσιν ἕνα τῶν ὠραιότατων περιπάτων τοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ μὲν κήπος διερωθυμίσθη, ὡς ἐξῆς περίπου: Ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας μέρους ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς τὸν παλαιὸν κήπον τοῦ Ἀπόλλωνος ἀφ' ἑτέρου ἀρχονται ἀπὸ τῆς Λεωφόρου Ὀλγας ἡμικυκλειδῶς δύο εὐρεῖαι καὶ ὠραιόταται ὁδοὶ πλαισιούμεναι ὑπὸ δένδρων καὶ πεζοδρομίων καὶ ἀπολήγουσαι ἀπαλῶς εἰς τὴν πρὸ τοῦ Μεγάρου πλατεῖαν Ὀλίγον κατωτέρω τῆς πρώτης τῶν ὁδῶν τούτων καὶ ἀντικρῶ ἀκριβῶς τῆς μαρμαρίνης κλίμακος ἐχαράχθησαν δύο εὐρεῖαι ὁδοὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀποκλειστικῶς διὰ πεζοῦς κοσμούμεναι καὶ αὐταὶ ὑπὸ δενδροστοιχιῶν καὶ χωριζόμεναι διὰ χλοηφόρου ἐκτάσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ τῆς πρώτης πρὸς τὰ ἄνω καὶ τῆς διὰ τοὺς πεζοῦς ὁδοῦ ἐφυτεύθησαν δύο μεγάλοι φοίνικες, ὧν ἐν τῷ μέσῳ εὐρεῖα μαρμαρίνη δεξαμενὴ μετὰ δύο πιδάκων καὶ περίξ κυκλικῶς ὁδοὶ διὰ πεζοῦς ἀριζόμεναι ὑπὸ μεγάλων ἀνοδοδεσμῶν ἐκ ποικίλων χθαμαλῶν φυτῶν καὶ δενδρουλλίων, ἐσπεριδοειδῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Τὸ αὐτὸ ἐπανελήθη καὶ διὰ τὴν μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τῆς πρὸς τὴν μαρμαρίνην κλίμακα ὁδοῦ διὰ πεζοῦς ἐκτάσεως. Ἐμποσθεν τέλος τοῦ Μεγάρου καὶ εἰς τὸ πέρασ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ πλατείας ὠκοδομήθη ἡμικυκλειδῶς κομψὸν μαρμαρίνον περίζωμα διακοπτόμενον ἐν τῷ μέσῳ ὑπὸ μεγάλῃς μαρμαρίνης κλίμα-

τον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης. Ἐν ὄλῳ δραχ. 1500.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρων βραβεῖων θὰ χορηγηθῇ μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας καὶ διπλώμα.

Ἀγῶν τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν Κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴ ὀρίζει ὅπως ἀπονεμηθῶσι τοῖς ἀριστεύουσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς βραβεῖα κατὰ τὰς ἀκολουθοῦντας διακρίσεις:

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ στρατιωτῶν εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ πολιτῶν εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ στρατιωτῶν εἰς ἀπόστασιν 400 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 150. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 75. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ πολιτῶν εἰς ἀπόστασιν 400 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν εἰς ἀπόστασιν 400 μέτρων δι' ὄπλου Γκρᾶ πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 150. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 75. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης.

Εἰς τὸν ἀγῶνα μεταξὺ στρατιωτῶν καὶ πολιτῶν εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων διὰ παντὸς εἶδους ὄπλου πρῶτον βραβεῖον στέφανος ἐλαίας καὶ δραχ. 100. Δεύτερον βραβεῖον κλάδος ἐλαίας καὶ δραχ. 50. Ἐπαινοὶ μετὰ κλάδου δάφνης. Τὸ ὄλον δραχ. 1200.

Τοῖς ἀριστεύουσιν χορηγηθήσονται μετὰ ταῦτα καὶ διπλώματα.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Α'. ἀγῶν μουσικῶν συνθέσεων.

Εἰς μονοδίᾳς εἶτε ψαλμοὶ διὰ πλειότερας φωνὰς μετὰ συνοδίας κλειδοκονυμβάλου δραχ. 200. Εἰς διάφορα τεμάχια διὰ κλειδοκονυμβάλου μόνον δραχ. 200.

Εἰς διάφορα τεμάχια δι' ἐν ἣ πλειότερα ὄργανα μετὰ συνοδίας κλειδοκονυμβάλου ἢ καὶ διὰ τετραφωνίαν ἢ γχορῶν ὄργάνων δραχ. 200.

Εἰς ἐμβατήρια, χοροὺς κλπ. διὰ κλειδοκονυμβάλου μόνον ἐρχήστραν ἢ στρατιωτικὴν μουσικὴν δραχ. 200.

Εἰς συμφωνίας καὶ παντὸς εἶδους τεμάχια δι' ὄρχηστραν ἢ στρατιωτικὴν μουσικὴν δραχ. 500. Εἰς μελοδράματα δραχ. 1000.

Β' ἀγῶν θεάσεων.

Εἰς τὸν ἀριστεύοντα μουσικὸν θέσον δραχ. 1000. Τὸ ὄλον δραχ. 3300.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρων βραβεῖων θὰ ἀπονεμηθῶσι καὶ ἔπαινοι, θὰ χορηγηθῶσι δὲ εἰς τοὺς ἀριστεύοντας καὶ διπλώματα.

κος, εις ης τὰ ἐσώτερα ἄκρα ἐτέθησαν οἱ δύο μαρμαρίνοι ἀνδριάντες τῶν ἱδρυτῶν Εὐαγγέλου καὶ Κωνσταντίνου. Πρὸ τοῦ μεγάρου, ὡς καὶ εἰς ἀπάσας τὰς ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀγούσας ἐστήθησαν μεγάλοι ἰστοὶ καὶ κοντοὶ κυανοὶ καὶ λευκοὶ ἐναλλάξ, ἐφ' ὧν ἀνηρτήθη ἡ ἐθνικὴ σημαία. Τὸ μέγα τέλος κενὸν τὸ ἀπὸ τοῦ μικροῦ περιπτέρου καφρευτοῦ μέχρι τοῦ νεκροταφείου τῶν διαμαρτυρομένων καὶ τοῦ γυμναστηρίου, μὴ δυνάμενον νὰ πληρωθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἰσοπεδώθη καὶ ἐν αὐτῷ ἐτέθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας τῶν Ἐργοληψιῶν ὁ Κυματόεις Σιδηρόδρομος. Εἰς τὸ βάθος πρὸς τὴν ὁδὸν Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ ἐγείρονται οἱ σταυλοὶ τῆς «Γλυκοβρύσεως», καὶ τῶν ἐκτεθησομένων παντοδαπῶν ζώων, οἱ οἰκίσκοι διὰ χοίρους τοῦ ἐκθέτου κ. Δέφνερ, κομψὰ καταρύγια διὰ κύνας, πτηνὰ κτλ. καὶ αἱ σκηναὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας ἠγέρθη τὸ περίπτερον τῆς «Ἐστίας», εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κήπου τοῦ Ὀρφανίδου τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦ κ. Μπαχάουερ.

Ἡ ἐσωτερικὴ δὲ διαίρεσις τοῦ Μεγάρου ἐχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ ὅλον μέγαρον διαιρεῖται: εἰς τὸ κύριον οἰκοδομημα τὸ τῆς προσόψεως, συγκείμενον ἐκ τεσσάρων μεγάλων αἰθουσῶν, χωριζομένων ὑπὸ τῆς ὑποστέγου αὐλῆς τῆς εἰσόδου· ἐξ ἑκατέρας δὲ ἄκρας τοῦ κυρίου οἰκοδομηματος ἀναχωρεῖ μέγα ἡμικυκλικὸν οἰκοδομημα ἐκ τεσσάρων μεγίστων αἰθουσῶν, διαχωριζομένων ὑπὸ τῆς ἀντιστοίχου τῆ εἰσόδου αὐλῆς, δι' ἧς συγκοινωνεῖ τὸ Μέγαρον πρὸς τὸν πρὸς τὸν Ἀνακτορικὸν κήπον χώρον τῶν Ὀλυμπίων. Τὸν μεταξὺ τῶν δύο ἡμικυκλίων χώρον πληροῦσι δύο ἀσκεπεῖς αὐλαί. Μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τοῦ κυρίου οἰκοδομηματος ἐκατέρωθεν ἐγείρονται τέσσαρες μεγάλοι αἰθουσαι, ὧν αἱ δύο ἀπολήγουσιν εἰς τὴν κυλιότερῃ κεντρικῇ αὐλῇ, ἀνοικταὶ πρὸς αὐτήν. Τέλος εἰς τὸ κέντρον τοῦ ὅλου οἰκοδομηματος εὐρήται πχμμεγέθης ὑπόστυλος αὐλή, 13 μέτρων ἀκτίνος, διαιρουμένη εἰς δύο, εἰς κάτω καὶ ἄνω ὄροφον, ὧν ὁ τελευταῖος κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν Κερυατιδῶν, ὑποβασταζουσῶν τὴν στέγην. Δύο μαρμαρίνοι κλίμακες ἀγασσιν εἰς τὸν ἄνω ὄροφον, ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν μεγάλων αἰθουσῶν.

Διὰ τὴν Ἐκθεσιν εἰδικῶς ἡ Ἐπιτροπὴ διήρξε τὸ ὅλον Μέγαρον εἰς 16 μεγάλα διαμερίσματα, ἀναλόγως τῶν διαφόρων συναγωγῶν τῶν ἐκθεμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκθέσεως. Καὶ τὴν μὲν ἀριστερᾷ τῷ εἰσερχομένῳ αἰθουσῶν προώρισε διὰ τὰς ἐταιρίας τοῦ Ἰσθμοῦ, τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου καὶ τῆς Γαλλικῆς τοῦ Λαυραίου ἐταιρείας, τὴν δ' ἀμέσως αὐτῇ συνεχομένην διὰ

τὸν Σύλλογον τῶν Κυριῶν καὶ τὸ τῶν ἐνδυμασιῶν τμήμα· ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ τὴν μὲν πρώτην αἰθουσαν ὄρισε διὰ τὴν συλλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν μαρμαρίων καὶ τῶν ὄρυκτῶν καὶ τὰς συνεχομένας αὐτῇ διὰ τὴν Γραφικὴν καὶ Γλυπτικὴν, τὰς ἐλευθερίους τέχνας καὶ τὰ ἐκθέματα τῶν σχολείων. Ἐκ τῶν τεσσάρων κεντρικῶν αἰθουσῶν αἱ μὲν δύο πανταχόθεν περίκλειστοι, ὄρισθησαν διὰ τὰ ἐπιπλα, αἱ δὲ ἕτεραι δύο, αἱ πρὸς τὴν αὐλὴν ἀπολήγουσαι ἢ μὲν πρὸς ἀριστερὰν διὰ τοὺς οἴκους καὶ τὰ ἐδώδια, ἢ δὲ πρὸς δεξιὰν διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Αἱ δύο πρῶται μεγάλοι αἰθουσαι τοῦ ἡμικυκλίου οἰκοδομηματος ἀφιερῶθησαν διὰ τοὺς τάπητας καὶ τὰ ὑφάσματα, αἱ δ' ἀμέσως ἐπόμεναι, ἢ μὲν διὰ τὰς μηχανάς, ἢ δὲ διὰ τὴν ἀμαξοπηγίαν. Ἡ πρὸς τὰ ὄπισθεν αἰθουσα, ἀντιστοιχῶς τῇ εἰσόδῳ, προωρίσθη διὰ τὸ κυλικεῖον καὶ καφρευτοῦ, ὡς καὶ μέρος τῆς ἀνατολικῆς αὐλῆς, διὰ τοὺς καπνίζοντας εἰδικῶς. Ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ, ὑπὸ ξύλινον παράπηγμα ἐκτίθενται τὰ δασικὰ προϊόντα, ἐν τῇ ἀντιστοιχῶ δ' αὐλῇ κεκλεισμένη τῷ κοινῷ εὐρίσκονται αἱ διὰ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς μηχαναί. Ἡ κεντρικὴ κυκλιότερῃ αὐλή, ἢ καὶ διὰ τὰς τελευταῖς διεκοσμήθη φιλοκαλώτατα καὶ πολυτελέστατα, κατὰ σχέδιον τοῦ κ. Παντιᾶ Ῥάλλη, ὡς ἑξῆς. Εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ἠγέρθη μέγιστος ἰστός ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ ὁποῦ δι' ἀκτίνων μέχρι τῆς πέριξ ὄροφῆς ἐκτεινομένων, ἐξηρτήθησαν παμμεγίστα τεμάχια ὀθόνης, λευκὰ καὶ κυανὰ ἐναλλάξ, προφυλάσσοντα τοὺς ἐπισκέπτας ἀπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς βροχῆς. Ὁ ὅλος ἰστός ἐκοσμήθη ὑπὸ θυρεῶν καὶ σημαῶν ἐθνικῶν καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτῶν περίπου ἐτέθησαν τέσσαρες μεγάλοι περικομφοὶ φανοὶ ἠλεκτρικῆς, ὕψους λαμπρῶς θὰ φωτίζωσι τὴν ὅλην αὐλὴν, εἰς τὸ βάθος αὐτῆς καὶ ἔναντι τῷ εἰσερχομένῳ ἐγείρεται ὁ θρόνος τοῦ Βασιλέως, μετ' ἀπείρου φιλοκαλίας διὰ τῶν ἐθνικῶν χρωμάτων περικοσμούμενος, τὸ ἀγωνοθετικὸν ἐδώλιον τοῦ κ. Κ. Ζάππα, καὶ ὀλίγον κατωτέρω αὐτοῦ πρὸς δεξιὰν, τὸ βήμα, ἀφ' οὗ ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Σ. Δραγούμης, ἀπαγγελεῖ τὸν πανηγυρικόν. Τὴν αὐλὴν περιθέουσι κομψὰ σιδηρὰ καθίσματα, ἐκθέτου τινός ἐξ Ἀθηνῶν. Ὑπὸ τὸ περιστύλιον τέλος ἐκτεθήσονται τὰ διάφορα ζῖθον καὶ φυτὰ. Ὡστε ἀληθῶς ἡ αἰθουσα αὕτη θὰ παρέχῃ θέαν μαγικὴν καὶ πάγκυλον. Τέλος εἰς τὸ ἄνω μέρος, τῶν Κερυατιδῶν, ἐγείρεται ἡ ἐξέδρα τῆς μουσικῆς, καὶ εἰς τὰς ἄνω αἰθούσας διετέθησαν τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ἑλλανοδικῶν.